

8

ZARZĄDZENIE NR 1429 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 31 grudnia 2004 r.

w sprawie wprowadzenia w Policji procedur reagowania w sytuacjach kryzysowych

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.¹) zarządza się, co następuje:

§ 1

Wprowadzam w Policji procedury reagowania w sytuacjach kryzysowych, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2

1. Kierownicy wszystkich jednostek organizacyjnych Policji są obowiązani do stosowania procedur, o których mowa w § 1, oraz ich bieżącego aktualizowania, stosownie do aktualnego stanu prawnego.

2. Kierownicy, o których mowa w ust. 1, stosownie do potrzeb uszczegółowią i dostosują procedury do zakresu działania i kompetencji poszczególnych podległych komórek organizacyjnych.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Leszek Szreder

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457, Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1783 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842 i nr 210, poz. 2135).

Załącznik do zarządzenia nr 1429
Komendanta Głównego Policji
z dnia 31 grudnia 2004 r.

WYKAZ PROCEDUR

	Nr sytuacji	Nr strony
1. <u>Protesty społeczne</u>		
Blokady szlaków komunikacyjnych:		
a) drogowych,	1. 1 a	75
b) kolejowych,	1. 1 b	76
c) wodnych:		
– morskie wody terytorialne,	1. 1 c	79
– wody śródlądowe.	1. 1 d	80
Okupacja i blokada obiektów:		
a) administracji publicznej, }	1. 2 a i b	82
b) zakładów pracy. }		
2. <u>Zagrożenie atakiem terrorystycznym</u>	2	84
3. <u>Akt terrorystyczny</u>		
Podłożenie ładunku wybuchowego, w tym również z zastosowaniem:	3. 1	88
a) materiału promieniotwórczego,	3. 1 a	90
b) środka mikrobiologicznego,	3. 1 b	92
c) środka chemicznego.	3. 1 c	95
Urowadzenie środka transportu:		
a) w komunikacji lotniczej,	3. 2 a	97
b) w komunikacji lądowej,	3. 2 b	101
c) w komunikacji wodnej.	3. 2 c	103
Zajęcie obiektu, w tym również z przetrzymywaniem zakładników.	3. 3	105
Urowadzenie zakładników.	3. 4	108
4. <u>Niewypały i niewybuchy</u>	4	110
5. <u>Kłęski żywiołowe</u>		
Katastrofy naturalne:		
a) powódź,	5. 1 a	111
b) pożar,	5. 1 b	114
c) intensywne opady atmosferyczne (śnieg, deszcz, grad).	5. 1 c	116
Awaryje techniczne:		
a) katastrofa budowlana,	5. 2 a	119
b) uwolnienie niebezpiecznych substancji chemicznych:	5. 2 b	122
– w transporcie (drogowym, kolejowym, rurociągowym, w żegludze morskiej i śródlądowej),		
– w przemyśle,		
– w magazynowaniu.		
c) awaria systemów energetycznych.	5. 2 c	125
Choroby zakaźne:	5. 3	128
a) ludzi (epidemie),		
b) zwierząt (epizootia),		
c) roślin (epifitozy).		
6. <u>Bunt w zakładzie karnym, ucieczka z zakładu karnego</u>	6	131
7. <u>Akt terrorystyczny z użyciem statku powietrznego („Renegade”)</u>	7	134

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Protesty społeczne – Sytuacja nr 1.1 a

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Blokada dróg

1. Blokada ciągów komunikacyjnych:
 - blokada pasa ruchu,
 - odcinków dróg,
 - wiaduktów, mostów,
 - wjazdów i wyjazdów z zakładów pracy.
2. Blokada skrzyżowań, w tym z wykorzystaniem przejść dla pieszych.
3. Blokada przejść granicznych.
4. Zbyt wolna jazda pojazdów powodująca zatrzymanie ruchu drogowego.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Paraliż w ruchu drogowym o różnym zasięgu (lokalnym, powiatowym, wojewódzkim, krajowym, międzynarodowym).
2. Naruszenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w ruchu drogowym.
3. Stwarzanie niebezpiecznych sytuacji dla zdrowia, życia i mienia użytkowników dróg i osób uczestniczących w blokadzie.
4. Zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonach prowadzonych akcji protestacyjnych spowodowane użyciem przez protestujących niebezpiecznych narzędzi, niebezpiecznych substancji chemicznych i materiałów łatwopalnych.
5. Zagrożenie dla zdrowia i życia policjantów.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane przez Policję

Etap wstępny:

- a) uzyskanie informacji o zorganizowanej blokadzie,
- b) ustalenie zasad organizacji ruchu drogowego i oznakowania objazdów z właściwymi terytorialnie zarządcami dróg,
- c) opracowanie i przekazanie środkom masowego przekazu informacji o utrudnieniach w ruchu drogowym w związku z trwającą blokadą z jednoczesnym wskazaniem wyznaczonych objazdów,
- d) określenie sił i środków niezbędnych do właściwego wykonania zadania,
- e) zapewnienie obiegu informacji o sytuacji,
- f) organizacja systemu łączności,
- g) organizacja współpracy i współdziałania,
- h) zapewnienie obsady personalnej stanowiska dowodzenia, przygotowanie planu działania dowódcy operacji (akcji),
- i) przygotowanie decyzji w sprawie powołania sztabu, opracowanie planu działania dowódcy operacji, w tym pozyskanie planów rejonu działań z uwzględnieniem dróg dojazdowych i ewakuacyjnych.

Etap realizacyjny:

- a) w razie konieczności – udzielanie pomocy właściwym podmiotom w prowadzeniu negocjacji,
- b) poinformowanie blokujących o konieczności zaprzestania przez nich działań niezgodnych z prawem oraz możliwości podjęcia przez Policję działań odblokowujących,
- c) poinformowanie osób posiadających immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań,
- d) usunięcie blokujących oraz sprzętu, którym się posługiwali,
- e) opracowanie meldunku z działań z opisem przebiegu działań z uwzględnieniem zdarzeń nadzwyczajnych, strat w mieniu policyjnym, liczebności użytych sił i środków i przesłanie go do szefa sztabu,
- f) bieżące dokumentowanie zdarzeń techniką filmową lub fotograficzną.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Właściwy terytorialnie zarządca drogi.

2. Właściwy organ administracji publicznej.
3. Straż gminna (miejska) – w zakresie wsparcia działań sił policyjnych.
4. Pogotowie ratunkowe.
5. Państwowa Straż Pożarna w sytuacjach zagrożenia pożarowego.
6. Straż Graniczna w sytuacji blokowania dróg w rejonach przejść granicznych.

5. Uwagi

Pierwsza sentencja wyroku Sądu Najwyższego – Izba Karna z dnia 16 stycznia 2002 r. V KKN 399/99:
„Chodzenie po pasach dla pieszych, które przeznaczone są dla przejścia przez jezdnię, a nie do spacerowania i chodzenia po nich, wyczerpuje w pełni znamiona czynu określonego w art. 90 kw”.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 2, 3 i 4, art. 15 – 18).
2. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.) – (art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1 pkt 1 – uprawnienia policjantów do dawania poleceń i sygnałów na drogach oraz ich pierwszeństwo nad innymi znakami, art. 45 – zatrzymanie i postój, art. 19 ust. 1 pkt 1 – jazda zbyt wolna, sankcja – art. 90 kw, art. 32 ust. 1, 2, 4, art. 34 ust. 1, 3, art. 16 ust. 5 – ruch pojazdów w kolumnie, sankcja – art. 97 kw, art. 11, 12, 13, 14 – zachowanie się pieszych na drodze, sankcja – art. 90 kw i 92 § 1 kw, art. 65 – wykorzystanie dróg w sposób szczególny, sankcja – art. 97 kw.).
3. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.) – (art. 6 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 10 ust. 5 i art. 12 ust. 1, sankcja – art. 52, 54 kw).
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – (art. 173, 174, 175, 177, 179).
5. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 nr 1, poz. 2).
6. Zarządzenie nr 19 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 1993 r. w sprawie szyków, ugrupowań oraz przemieszczania oddziałów prewencji Policji.
7. Zarządzenie nr 21 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
8. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
9. Rozkaz nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działań pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Protesty społeczne – Sytuacja nr 1.1 b

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Blokada obszarów kolejowych i ruchu kolejowego:

- linii kolejowych,
- węzłów kolejowych,
- nastawni,
- kolejowych przejść granicznych,
- innych obiektów infrastruktury kolejowej (dworców, peronów, górek rozrządu).

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Paraliż w ruchu kolejowym o różnym zasięgu (lokalnym, powiatowym, wojewódzkim, krajowym, międzynarodowym).

2. Naruszenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w ruchu kolejowym.
3. Stwarzanie niebezpiecznych sytuacji dla zdrowia, życia i mienia użytkowników szlaków kolejowych i osób uczestniczących w blokadzie.
4. Zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonach prowadzonych akcji protestacyjnych spowodowane użyciem przez protestujących niebezpiecznych narzędzi, niebezpiecznych substancji chemicznych i materiałów łatwo palnych.
5. Zagrożenie dla zdrowia i życia policjantów.
6. Zagrożenie obiektów lub urządzeń ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa lub obiektów gospodarki narodowej.
7. Zagrożenie dla środowiska w związku z zatrzymaniem transportów z materiałami niebezpiecznymi, łatwo psującymi się.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

Wariant I

Działania samodzielnie podejmuje Straż Ochrony Kolei

Straż Ochrony Kolei na polecenie zarządcy samodzielnie podejmuje działania usuwające blokadę szlaku kolejowego. Osoby zatrzymane, w stosunku do których zachodzi potrzeba podjęcia czynności wykraczających poza uprawnienia straży, przekazuje Policji

Wariant II

Działania podejmuje Straż Ochrony Kolei z udziałem Policji (Straży Granicznej w przypadku kolejowego przejścia granicznego)

- a) pozyskanie informacji o zorganizowanym zgromadzeniu, manifestacji, wiecu lub blokadzie,
- b) ocena podjętych dotychczas czynności przez zarządcę szlaku kolejowego i SOK,
- c) określenie sił i środków niezbędnych do właściwego wsparcia działań SOK i SG,
- d) organizacja współpracy, współdziałania oraz systemu łączności,
- e) przygotowanie planów działania,
- f) wspólne działania polegające na usunięciu blokady,
- g) opracowanie meldunku z działań,
- h) wykonanie dokumentacji techniką filmową lub fotograficzną.

Wariant III

Działania samodzielnie podejmuje Policja (z udziałem SOK i SG w przypadku kolejowego przejścia granicznego)

Faza przygotowawcza:

- a) uzyskanie informacji o zorganizowanej blokadzie,
- b) nawiązanie kontaktu z organizatorem,
- c) określenie sił i środków niezbędnych do właściwego wykonania zadania,
- d) koncentracja OPP, SPAP, NPP,
- e) zapewnienie obiegu informacji o sytuacji,
- f) organizacja systemu łączności,
- g) organizacja współpracy i współdziałania,
- h) włączenie do działań negocjatorów,
- i) zapewnienie obsady personalnej stanowiska dowodzenia, przygotowanie planu działania dowódcy operacji (akcji),
- j) przygotowanie decyzji w sprawie powołania sztabu, opracowanie planu działania dowódcy operacji, w tym pozyskanie planów rejonu działań z uwzględnieniem dróg dojazdowych i ewakuacyjnych.

Faza realizacji:

- a) w razie konieczności – udzielanie pomocy właściwym podmiotom w prowadzeniu negocjacji,
- b) poinformowanie blokujących o konieczności zaprzestania przez nich działań niezgodnych z prawem oraz podjęcia przez Policję działań odblokowujących,
- c) poinformowanie osób posiadających immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań,
- d) usunięcie blokujących oraz sprzętu, którym się posługiwali,
- e) opracowanie meldunku z działań z opisem przebiegu działań z uwzględnieniem zdarzeń nadzwyczajnych, strat w mieniu policyjnym, liczebności użytych sił i środków i przesłanie go do szefa sztabu.
- f) wykonanie dokumentacji filmowo-fotograficznej.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Właściwy terytorialnie zarządca kolei.
2. Właściwy organ administracji publicznej.
3. Pogotowie ratunkowe.
4. Państwowa Straż Pożarna w sytuacjach zagrożenia pożarowego lub skażenia niebezpiecznymi substancjami chemicznymi.
5. Straż Graniczna w sytuacji blokowania dróg w rejonach przejść granicznych.

5. Uwagi**6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)**

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. nr 86, poz. 789 z późn. zm.) – (art. 65 ust. 3 – wykroczenie przeciwko przepisom porządkowym zabraniającym tarasowania torów i torowisk oraz wstępu i przebywania osób postronnych na obszarze kolejowym).
3. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. nr 134, poz. 1436) – (§ 2 pkt 2 – zapobieganie bezprawnym działaniom lub zaniechaniom, które mogłyby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku w ruchu drogowym lub kolejowym, ruch ten utrudnić albo zakłócić, a także w związku z tym ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny lub narazić kogokolwiek na szkodę).
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobów postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. nr 63, poz. 296 z późn. zm.).
5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych RP w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego oraz zasad użycia broni palnej przez te jednostki (Dz. U. nr 26, poz. 104 z późn. zm.).
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobu użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
7. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 14 marca 2001 roku w sprawie przepisów porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych kolejowych pojazdach szynowych (Dz. U. nr 30, poz. 351).
8. Zarządzenie nr 19 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 1993 r. w sprawie szyków, ugrupowań oraz przemieszczania oddziałów prewencji Policji.
9. Zarządzenie nr 21 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
10. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
11. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
12. Rozkaz nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działań pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą.
13. W celu doprowadzenia do przerwania bezprawnych działań Policja może stosować przewidziane w **art. 15 i 16 ustawy o Policji** środki, w tym legitymowanie, zatrzymywanie i kontrolę osobistą, rejestrowanie zdarzeń za pomocą środków technicznych, a także stosowanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.
14. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa Policja, na mocy **art. 303 Kodeksu postępowania karnego**, wszczyna postępowanie przygotowawcze, a w przypadku gdy zachodzi obawa ukrycia się osoby podejrzewanej o jego popełnienie lub zatarcia śladów przestępstwa Policja na **podstawie art. 243** (ujęcie na gorącym uczynku) i **244 kpk** może dokonać zatrzymania tej osoby. Zatrzymanego należy zwolnić, jeżeli ustanie przyczyna zatrzymania, a także jeżeli w terminie 48 godzin sąd nie zastosuje tymczasowego aresztowania.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Protesty społeczne – Sytuacja nr 1.1 c

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Blokada szlaku wodnego

– blokada toru wodnego na morskich wodach wewnętrznych

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie bezpieczeństwa w żegludze.
2. Utrudnienie lub uniemożliwienie innym użytkownikom korzystania z wód.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

Wariant I

Dyrektor Urzędu Morskiego podejmuje działania samodzielnie lub współdziałając z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną

Podmiotem do nadzorowania przestrzegania porządku prawnego na obszarze morskich wód wewnętrznych jest dyrektor Urzędu Morskiego we współdziałaniu z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną. Siły i środki zapewnia SG. Konsekwencją blokady toru wodnego jest nałożenie kary pieniężnej na kierownika statku do wysokości dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia. Kary pieniężne nakłada się w trybie decyzji administracyjnej.

Wariant II

Dyrektor Urzędu Morskiego podejmuje działania samodzielnie, a Policja występuje jako pomoc w postępowaniu egzekucyjnym

- a) organ egzekucyjny wzywa Policję do udzielenia pomocy na podstawie pisemnego wezwania; w pilnych przypadkach wezwanie może być ustne, wówczas organ zobowiązany jest dostarczyć pisemne wezwanie w terminie do 3 dni od czasu zakończenia czynności,
- b) Policja żąda okazania tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę działania organu,
- c) Policja ma za zadanie usunięcie oporu uniemożliwiającego lub utrudniającego doprowadzenie statku na wyznaczone miejsce,
- d) sporządzenie notatki urzędowej zawierającej m.in. zakres udzielonej pomocy,
- e) przesłanie egzekutorowi zestawienia kosztów poniesionych przez Policję.

Wariant III

Policja podejmuje działania samodzielnie lub we współdziałaniu ze Strażą Graniczną

Etap wstępny:

- a) uzyskanie informacji o zorganizowanej blokadzie,
- b) nawiązanie kontaktu z organizatorem,
- c) określenie sił i środków niezbędnych do właściwego wykonania zadania,
- d) zapewnienie obiegu informacji o sytuacji,
- e) organizacja systemu łączności,
- f) organizacja współpracy i współdziałania,
- g) włączenie do działań negocjatorów,
- h) zapewnienie obsady personalnej stanowiska dowodzenia, przygotowanie planu działania dowódcy operacji (akcji),
- i) przygotowanie decyzji w sprawie powołania sztabu, opracowanie planu działania dowódcy operacji, w tym pozyskanie planów rejonu działań z uwzględnieniem dróg dojazdowych i ewakuacyjnych.

Etap realizacyjny:

- a) w razie konieczności – udzielenie pomocy właściwym podmiotom w prowadzeniu negocjacji,

- b) poinformowanie blokujących o konieczności zaprzestania przez nich działań niezgodnych z prawem oraz podjęcia przez Policję działań odblokowujących,
- c) poinformowanie osób posiadających immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań,
- d) usunięcie blokujących oraz sprzętu, którym się posługiwali,
- e) opracowanie meldunku z działań z opisem przebiegu działań z uwzględnieniem zdarzeń nadzwyczajnych, strat w mieniu policyjnym, liczebności użytych sił i środków i przesłanie go do szefa sztabu,
- f) wykonanie dokumentacji techniką filmową lub fotograficzną.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Właściwy organ administracji publicznej.
2. Urząd Morski.
3. Straż Graniczna.
4. Marynarka Wojenna.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58) – (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2).
2. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.) – (art. 10 ust. 5 i art. 12 ust. 1).
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – (art. 173, 174, 175, 177, 179).
4. Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. nr 153, poz. 1502 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.).
6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).
7. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
8. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zasad organizacji nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
9. Decyzja nr 34 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie utworzenia oddziałów prewencji Policji i samodzielnych pododdziałów prewencji Policji – (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 17 z późn. zm.).
10. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Protesty społeczne – Sytuacja nr 1.1 d

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Blokada szlaku wodnego

– blokada toru wodnego na wodach śródlądowych

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie bezpieczeństwa w żegludze.
2. Utrudnienie lub uniemożliwienie innym użytkownikom korzystania z wód.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji**Wariant I**

Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej podejmuje działania samodzielnie

Terenowymi organami administracji żeglugi śródlądowej właściwymi m.in. w sprawach nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi śródlądowej są dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej. W przypadku stwierdzenia zaniedbań zagrażających bezpieczeństwu żeglugi śródlądowej spowodowanych blokowaniem toru wodnego dyrektor żeglugi śródlądowej w drodze decyzji administracyjnej może skierować statek na wyznaczone miejsce postoju, a także zatrzymać świadectwo zdolności żeglugowej i dokument kwalifikacyjny kierownika statku. Decyzji można nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Inspektor urzędu żeglugi śródlądowej ma także prawo za popełniane wykroczenia nakładać na kierowników statków grzywny w postępowaniu mandatowym lub oskarżać przed sądem grodzkim.

Wariant II

Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej podejmuje działania samodzielnie, a Policja występuje jako pomoc w postępowaniu egzekucyjnym

- a) organ egzekucyjny wzywa Policję do udzielenia pomocy na podstawie pisemnego wezwania; w pilnych przypadkach wezwanie może być ustne, wówczas organ zobowiązany jest dostarczyć pisemne wezwanie w terminie do 3 dni od czasu zakończenia czynności,
- b) Policja żąda okazania tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę działania organu,
- c) Policja ma za zadanie usunięcie oporu uniemożliwiającego lub utrudniającego doprowadzenie statku na wyznaczone miejsce,
- d) sporządzenie notatki urzędowej zawierającej m.in. zakres udzielonej pomocy,
- e) przesłanie egzekutorowi zestawienia kosztów poniesionych przez Policję.

Wariant III

Policja podejmuje działania samodzielnie

Etap wstępny:

- a) uzyskanie informacji o zorganizowanej blokadzie,
- b) nawiązanie kontaktu z organizatorem,
- c) określenie sił i środków niezbędnych do właściwego wykonania zadania,
- d) zapewnienie obiegu informacji o sytuacji,
- e) organizacja systemu łączności,
- f) organizacja współpracy i współdziałania,
- g) włączenie do działań negocjatorów,
- h) zapewnienie obsady personalnej stanowiska dowodzenia, przygotowanie planu działania dowódcy operacji (akcji),
- i) przygotowanie decyzji w sprawie powołania sztabu, opracowanie planu działania dowódcy operacji, w tym pozyskanie planów rejonu działań z uwzględnieniem dróg dojazdowych i ewakuacyjnych.

Etap realizacyjny:

- a) w razie konieczności – udzielenie pomocy właściwym podmiotom w prowadzeniu negocjacji,
- b) poinformowanie blokujących o konieczności zaprzestania przez nich działań niezgodnych z prawem oraz podjęcia przez Policję działań odblokowujących,
- c) poinformowanie osób posiadających immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań,
- d) usunięcie blokujących oraz sprzętu, którym się posługiwali,
- e) opracowanie meldunku z działań z opisem przebiegu działań z uwzględnieniem zdarzeń nadzwyczajnych, strat w mieniu policyjnym, liczebności użytych sił i środków i przesłanie go do szefa sztabu.
- f) wykonanie dokumentacji techniką filmową lub fotograficzną.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi 1. Właściwy organ administracji publicznej. 2. Urząd Żeglugi Śródlądowej.
5. Uwagi
6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne) 1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2). 2. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.) – (art. 10 ust. 5 i art. 12 ust. 1). 3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – (art. 173, 174, 175, 177, 179). 4. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. nr 5, poz. 43 z późn. zm.) – (art. 60, 61, 62). 5. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.). 6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106). 7. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2). 8. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zasad organizacji nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji – (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127). 9. Decyzja nr 34 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie utworzenia oddziałów prewencji Policji i samodzielnych pododdziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 17 z późn. zm.). 10. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Protesty społeczne – Sytuacja nr 1. 2 a i b

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Okupacja i blokada obiektów:

- administracji publicznej,
- zakładów pracy.

1. Siedziby organu administracji rządowej.
2. Siedziby organu samorządu terytorialnego.
3. Innego budynku użyteczności publicznej lub zakładu pracy.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Naruszenie bezpieczeństwa i porządku publicznego.
2. Możliwość sprowadzenia niebezpieczeństwa powszechnego dla życia, zdrowia lub wolności obywateli.
3. Zakłócenie bądź uniemożliwienie prawidłowego funkcjonowania podmiotu.
4. Możliwość wystąpienia strat w mieniu w znacznych rozmiarach.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce PolicjiEtap wstępny:

1. Uzyskanie informacji o zaistniałej blokadzie (okupacji) obiektu. Skierowanie w rejon obiektu patrolu Policji w celu weryfikacji informacji i przeprowadzenia wstępnej oceny zagrożenia, tj.:
 - ustalenie organizatora i przyczyny protestu,
 - liczby uczestników,
 - przewidywanego czasu trwania protestu.
2. Opracowanie i przekazanie środkom masowego przekazu informacji o zaistniałych utrudnieniach w rejonie blokowanego obiektu.
3. Nawiązanie kontaktu z administratorem obiektu (kierownikiem urzędu administracji) w celu uzyskania niezbędnych informacji dotyczących:
 - rozmieszczenia wyjść ewakuacyjnych z uwzględnieniem rozkładu pomieszczeń,
 - danych o liczbie osób przebywających na terenie obiektu (w tym o pracownikach),
 - funkcjonowania na terenie systemów fizycznej i technicznej ochrony obiektu.
4. Poinformowanie właściwego miejscowo prokuratora o zaistniałym zdarzeniu oraz spowodowanie jego obecności w trakcie działań Policji.
5. Zapewnienie obiegu informacji o sytuacji.
6. Organizacja systemu łączności.
7. Organizacja współpracy i współdziałania.
8. Przygotowanie decyzji w sprawie powołania sztabu, opracowanie planu działania dowódcy operacji, w tym pozyskanie planów rejonu działań z uwzględnieniem dróg dojazdowych i ewakuacyjnych.

Etap realizacyjny:

1. W razie konieczności udzielenie pomocy właściwym podmiotom w prowadzeniu negocjacji.
2. Uzyskanie od administratora (właściciela, zarządcy) obiektu pisemnego wniosku dotyczącego przywrócenia na terenie obiektu stanu umożliwiającego normalne funkcjonowanie instytucji.
3. Skierowanie w rejon obiektu adekwatnych do istniejącego zagrożenia sił i środków Policji.
4. Poinformowanie (w obecności prokuratora i zarządcy budynku) blokujących o konieczności zaprzestania przez nich działań niezgodnych z prawem oraz możliwości podjęcia przez Policję działań odblokowujących.
5. Poinformowanie osób posiadających immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań.
6. Podjęcie działań odblokowujących.
7. Opracowanie meldunku z przebiegu działań z uwzględnieniem:
 - zdarzeń nadzwyczajnych (np. liczba rannych policjantów),
 - straty w mieniu policyjnym,
 - liczba zatrzymanych osób, użytych sił i środków.
8. Bieżące dokumentowanie zdarzeń techniką filmową i fotograficzną.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Administrator obiektu (właściciel).
2. Pogotowie ratunkowe.
3. Państwowa Straż Pożarna.
4. Straż gminna (miejska) – w zakresie wsparcia działań.
5. Pogotowie energetyczne.
6. Pogotowie wodno-kanalizacyjne.

5. Uwagi**6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)**

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 2, 3 i 4, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.) – (art. 6 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 10 ust. 5 i art. 12 ust. 1, sankcja – art. 52, 54 kw).
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. z 2001 r. nr 101, poz. 1106).

5. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
6. Zarządzenie nr 21 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
7. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
8. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
9. Rozkaz nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działania pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą (rozdz. VII pt. „Odblokowanie obiektów”).

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Zagrożenie atakiem terrorystycznym – Sytuacja nr 2

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Atak terrorystyczny na:

- obiekty dyplomatyczne i rezydencje wszystkich krajów, w zależności od stopnia zagrożenia, oraz siedzib firm amerykańskich i zachodnich, z uwzględnieniem obiektów i terenów przylegających,
- porty lotnicze z uwzględnieniem portów cargo oraz lotnisk lotnictwa cywilnego,
- obiekty rządowe,
- centra handlowe, multikina, duże dworce kolejowe i autobusowe,
- ważne dla bezpieczeństwa społecznego obiekty i urządzenia (np. ujęcia wody pitnej, przepompownie, filtry, zapory, zbiorniki wody, duże mosty, anteny telekomunikacyjne),
- zakłady produkujące materiały niebezpieczne lub firmy je dystrybuujące,
- transporty z substancjami niebezpiecznymi,
- świątynie,
- obiekty sportowe w trakcie trwania imprez masowych (koncerty).

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Spowodowanie masowych strat materialnych (zniszczenia obiektów).
2. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi na terenie objętym atakiem terrorystycznym.
3. Zakłócenie infrastruktury w sieciach (rtv, energia, łączność itp.).
4. Wymuszanie określonego działania, np. wypuszczenie więzionych terrorystów, wypłacenie okupu, poprzez wzięcie zakładników, podłożenie bomb.
5. Wzrost liczby przestępstw przeciwko życiu, zdrowiu i mieniu.
6. Zabójstwa osób objętych szczególną ochroną.
7. Podpalenia obiektów.
8. Zamachy przy użyciu materiałów wybuchowych.
9. Napady rabunkowe (zdobycie środków finansowych na działalność terrorystyczną).
10. Terror internetowy (cyberterror).
11. Porwania osób (kidnapping).
12. Porwania środków transportu (pociągi, autokary, samoloty itp.) wraz z pasażerami.
13. Atak z użyciem środków chemicznych, biologicznych i radiologicznych.
14. Zmniejszenie skuteczności organów ścigania.
15. Totalna negacja obowiązującego prawa spowodowana walką o przetrwanie.
16. Powodowanie katastrof drogowych, kolejowych, lotniczych, morskich, wodnych, których zadaniem jest spowodowanie totalnego paraliżu komunikacyjnego.

17. Nasilenie zgonów i zachorowań spowodowanych atakiem terrorystycznym.
18. Zmniejszenie skuteczności służb medyczno-ratowniczych z uwagi na wzrost liczby ofiar (brak miejsc w szpitalach, środków, leków).
19. Totalny chaos na miejscu zdarzenia.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

I. W zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych:

1. Rozpoznanie operacyjne dotyczące obywateli polskich oraz cudzoziemców zamieszkałych na stałe lub przebywających czasowo na terenie podległym służbowo, co do których zachodzi podejrzenie działalności o charakterze terrorystycznym, uczestniczenie w grupach, organizacjach lub związkach podejrzewanych o działalność terrorystyczną lub jej wspieranie.
2. Prowadzić rozpoznanie operacyjne grup, organizacji i związków, co do których istnieje podejrzenie o działalność terrorystyczną oraz finansowanie takiej działalności w kraju lub poza jego granicami.
3. Pozyskiwać poufne osobowe źródła informacji wywodzące się z wcześniej wymienionych struktur przestępczych lub umożliwiające bezpośrednie dotarcie do środowisk posiadających wiedzę o nich lub których kontakt z ww. jest podyktowany wykonywaniem zawodu (np. obsługa hoteli, schronisk, noclegowni, restauracji, instruktorów tzw. szkół przetrwania, agencji towarzyskich).
4. Prowadzić rozpoznanie operacyjne środowisk wywodzących się z państw tzw. wysokiego ryzyka (Afganistan, Algieria, Egipt, Irak, Iran, Jordania, Liban, Libia, Pakistan, Palestyna, Sudan, Syria, państw muzułmańskich Wspólnoty Niepodległych Państw i republik kaukaskich wchodzących w skład Federacji Rosyjskiej) celem uzyskiwania informacji o osobach wywodzących się z tych środowisk, a w szczególności:
 - o ich liczebności, legalności pobytu i zamiarach,
 - o ich ewentualnej przestępczej działalności,
 - o istniejących grupach przestępczych.
5. Rozpoznanie osób posiadających zaburzenia psychiczne, które pod wpływem aktualnej sytuacji na świecie mogą być zdolne do podjęcia czynów o charakterze terrorystycznym.

II. W zakresie przedsięwzięć porządkowo-ochronnych:

1. Dokonać analizy zagrożeń rejonów i obiektów, ze szczególnym uwzględnieniem miejsc newralgicznych, w tym placówek dyplomatycznych i obiektów użytkowanych przez przedstawicielstwa USA, Izraela, Wielkiej Brytanii, Francji, Niemiec, Hiszpanii, Turcji i Włoch (państwa, które w przeszłości były obiektem zamachów terrorystycznych).
2. Rejony narażone, zwłaszcza miejsca przebywania dużej liczby ludności (dworce kolejowe i autobusowe i inne obiekty komunikacji, centra handlowe, rejony urzędów administracji publicznej, miejsc organizowania imprez masowych itp.) objąć wzmocnioną służbą patrolową.
3. Zintensyfikować działania prewencyjne w rejonach lotnisk, w tym prywatnych, oraz portów lotniczych, zwiększając służbę patrolową i częstotliwość kontroli. Nawiązać kontakt z osobami odpowiedzialnymi za zapewnienie bezpieczeństwa tych obiektów w celu określenia stanu ich zabezpieczenia i uzgodnienia sposobu powiadamiania w przypadku zagrożenia.
4. Utrzymywać ścisły nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi, zwłaszcza wykonującymi zadania ochronne w obiektach produkcji i przechowywania niebezpiecznych substancji chemicznych, środków uzbrojenia i materiałów wybuchowych poprzez:
 - a) sprawdzenie, czy wszystkie obszary, obiekty i urzędnicy podlegające obowiązkowej ochronie posiadają uzgodnione plany ochrony oraz czy ochrona wykonywana jest według przygotowanych planów,
 - b) nawiązanie kontaktu z osobami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo, poinformowanie ich o możliwych zagrożeniach, przedstawienie rozwiązań dotyczących:
 - zwiększenia rygorów pełnienia służby i stawiania zadań,
 - wzmocnienia nadzoru nad tymi służbami w zakresie prawidłowości podejmowanych przez nich działań,
 - c) wystąpienie do organów samorządowych, na terenie których działają straże gminne, o objęcie przez te straże ochroną obiektów komunalnych.
5. Wzmocnienie nadzoru nad konwojowaniem osób, dokumentów i przedmiotów o szczególnym nadzorze.
6. Objęcie szczególną ochroną prewencyjną osób i obiektów podlegających ochronie.
7. Wdrożenie kontroli bezpieczeństwa: samolotów, pasażerów, bagażu w komunikacji lotniczej krajowej i międzynarodowej.

III. W zakresie przygotowania sił i środków do działań:

1. Zapewnić natychmiastowe, w trybie alarmowym, skierowanie do interwencji zespołów minersko-pirotechnicznych, oddziału prewencji i negocjatorów policyjnych.
2. Zwiększyć mobilność pododdziałów antyterrorystycznych poprzez zwiększenie liczby policjantów pełniących dyżury domowe i przeprowadzenie szkoleń w zakresie alarmowego uruchamiania tych pododdziałów.
3. Dokonać przeglądu, aktualizacji i uzgodnień z właściwymi służbami pozapolicyjnymi procedur postępowania w przypadku wystąpienia zdarzeń z użyciem niebezpiecznych środków chemicznych, biologicznych lub radiacyjnych.
4. Dokonać przeglądu i rozdziału dla policjantów indywidualnych środków ochrony przed zagrożeniami chemicznymi, biologicznymi i radiologicznymi.

IV. W zakresie wymiany informacji i współdziałania:

1. Zapewnić sprawny obieg informacji o możliwych zagrożeniach i zdarzeniach w systemie funkcjonowania służb dyżurnych podległych jednostek.
2. Utrzymywać ścisłą wymianę informacji z innymi służbami o zagrożeniach.
3. Uzgadniać wspólne działania w ramach wojewódzkich i powiatowych (miejskich) zespołów reagowania kryzysowego celem zapewnienia ochrony wytypowanych obiektów infrastruktury (ujęć wody, stacji przekąźnikowych urzędzeń energetycznych i telekomunikacyjnych, miejsc składowania substancji niebezpiecznych itp.).

V. W zakresie działań w chwili wystąpienia ataku:

Powołać sztab kryzysowy, w którego skład będą wchodziły siły policyjne i pozapolicyjne. Zadaniem tego sztabu będzie między innymi:

1. Analiza sytuacji zagrożenia.
2. Skierowanie sił i środków na miejsce zdarzenia.
3. Monitoring sytuacji.
4. Zabezpieczenie logistycznego zaplecza.
5. Prowadzenie czynności procesowych.
6. Dążenie do opanowania kryzysowej sytuacji w jak najkrótszym czasie.
7. Zapewnienie sprawnego obiegu informacji.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

Współpraca z:

1. Państwową Strażą Pożarną oraz Strażą Ochrony Kolei celem monitorowania transportów oraz miejsc składowania substancji szkodliwych stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa powszechnego.
2. Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Wojskowymi Służbami Informacyjnymi, Żandarmerią Wojskową i Strażą Graniczną w celu wymiany posiadanej wiedzy na temat przestępczości związanej z terroryzmem oraz źródeł jej finansowania.
3. Międzynarodową grupą PWGT w zakresie rozpoznawania i zwalczania terroryzmu.
4. Europolem i Interpolem.
5. Biurem Ochrony Rządu.
6. Ministerstwem Zdrowia.
7. Ościennymi państwami w ramach współdziałania i współpracy transgranicznej.
8. Mediami.

Bieżące współdziałanie w zakresie wymiany informacji o przekraczaniu granicy i migracji przez osoby podejrzewane o działalność terrorystyczną, właściwymi miejscowo placówkami Straży Granicznej.

Analiza wszystkich uzyskanych informacji na temat możliwości zagrożenia terrorystycznego i wymiana ich z ABW, WSI, BOR, ŻW, SG oraz innymi jednostkami Policji i innymi służbami porządkowymi.

5. Uwagi**6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)**

1. Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. nr 78, poz. 483).
2. Ustawa z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. nr 156, poz. 1301 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. nr 106, poz. 668 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. nr 89, poz. 555 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. nr 113, poz. 985 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676).
9. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
10. Ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. nr 161, poz. 1689 z późn. zm.).
11. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. nr 69, poz. 625).
12. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. nr 126, poz. 1384 z późn. zm.).
13. Ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. nr 11, poz. 84 z późn. zm.).
14. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 z późn. zm.).
15. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.).
16. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
17. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.).
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie planów postępowania awaryjnego w przypadku zdarzeń radiacyjnych (Dz. U. z 2002 r. nr 239, poz. 2033).
19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1999 r. w sprawie zasad oraz trybu ustalania i wypłaty odszkodowań za szkody poniesione w związku z akcjami zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 55, poz. 573).
20. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1998 r. w sprawie sposobu finansowania przedsięwzięć związanych z zakwaterowaniem osób w przypadkach nadzwyczajnych (Dz. U. nr 88, poz. 557).
21. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad udziału pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu (Dz. U. nr 41, poz. 347).
22. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie trybu kierowania osób do pracy przy zwalczaniu epidemii oraz trybu finansowania kosztów świadczeń zdrowotnych udzielanych w związku ze zwalczaniem epidemii (Dz. U. nr 107, poz. 1009).
23. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 kwietnia 1998 r. w sprawie zasad współpracy Policji ze strażami gminnymi oraz zakresu, w jakim Komendant Główny Policji sprawuje fachowy nadzór nad strażami i udziela im pomocy (Dz. U. nr 49, poz. 303).
24. Zarządzenie nr 25 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP z 2003 r. nr 2, poz. 4).
25. Zarządzenie nr 495 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie pełnienia służby na drogach przez policjantów (Dz. Urz. KGP nr 9, poz. 39).
26. Zarządzenie nr 23 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 maja 1993 r. w sprawie organizacji i pełnienia służby patrolowej.
27. Zarządzenie nr 12 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 lipca 2002 r. zmieniające zarządzenie w sprawie pełnienia służby na drogach przez policjantów (Dz. Urz. KGP nr 11, poz. 69).
28. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).

29. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji w sprawie form i metod działania pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz komórek minersko-pirotechnicznych.
30. Zarządzenie nr 419 Komendanta Głównego Policji z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w sprzęt łączności i informatyki oraz zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 85).
31. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2003 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
32. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP nr 1, poz. 2).
33. Zarządzenie nr 24 KGP z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
34. Zarządzenie nr 21 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
35. Zarządzenie nr 833 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 107).
36. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terroru z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
37. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
38. Europejska Konwencja o zwalczaniu terroryzmu, sporządzona w Strasburgu w dniu 27 listopada 1977 r.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 1

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Podłożenie ładunku wybuchowego

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia obywateli objętych atakiem terrorystycznym z użyciem materiałów wybuchowych.
2. Spowodowanie znacznych strat materialnych w strefie zagrożenia.
3. Przerwanie szlaków komunikacyjnych drogowych, kolejowych, lotniczych.
4. Przerwanie dostaw energii elektrycznej, ciepłowniczej, a także ograniczenie bądź całkowita utrata łączności radiowej i telefonicznej.
5. Próba wymuszenia określonego działania na organach władzy państwowej i samorządowej.
6. Niechęć do opuszczenia miejsc zamieszkania czy też przebywania ludności w strefie zagrożonej i potrzeba podejmowania działań porządkowych przez Policję w celu wsparcia organu samorządowego.
7. Dewastacja i grabież mienia prywatnego i publicznego pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu potencjalnie zagrożonego wybuchem (bomby).
8. Powstanie chaosu w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w czasie prowadzonej akcji.
9. Wystąpienie zakłóceń na ciągach komunikacyjnych tras przewidzianych do ewakuacji ludności, dojazdów służb policyjno-ratowniczych przez gromadzących się tzw. gapiów i pozostawiane przez nich środki lokomocji.
10. Ograniczona możliwość działania służb medycznych związana z przepełnieniem szpitali, punktów medycznych i niewystarczającymi ilościami środków opatrunkowych i farmakologicznych.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Przyjęcie w komisariacie zgłoszenia o zagrożeniu bombowym.
2. Wysłanie na miejsce incydentu bombowego funkcjonariuszy nieetatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego (NGRMP).

3. Dokonanie przeszukania lub rozpoznania stanu zagrożenia i oceny sytuacji przez funkcjonariusza NGRMP.
4. Wydanie decyzji przez komendanta wojewódzkiego Policji (Stołecznego) o użyciu sekcji, zespołu minersko-pirotechnicznego Policji i wyznaczenie dowódcy akcji, operacji.
5. Nawiązanie współpracy ze stanowiskami dowodzenia służb ratowniczych, inspekcji, służb miejskich – wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za obieg informacji.
6. Zebranie wszelkich informacji na temat miejsca zdarzenia (specyfika terenu, trasy dojazdu i odjazdu, infrastruktura mediów miejskich – wodociągi, energetyka, gazownictwo) – schemat graficzny, plany budynków, mapy topograficzne.
7. Wyznaczenie miejsc koncentracji sił odvodu oraz przysyłanych z innych jednostek (siły prewencyjne).
8. Praktyczne wprowadzenie procedur, algorytmu postępowania.
9. Zbilansowanie dostępnych sił i środków pod kątem niezbędnych potrzeb do prawidłowego zabezpieczenia miejsca zdarzenia, ewakuacji ludności, zabezpieczenia dróg dojazdu, pilotowania pojazdów służb medycznych i ratowniczych – określenie potrzeb w zakresie uzupełnienia stanów osobowych, sprzętu transportowego i łączności z innymi jednostkami.
10. Rozwiązanie sytuacji kryzysowej przez neutralizację urządzenia wybuchowego (rozbicie) lub usunięcie go przez transport na miejsce neutralizacji (poligon).
11. Zebranie materiałów dowodowych.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej.
2. Służby medyczne.
3. Straż miejska.
4. Dyżurny techniczny miasta.
5. Pogotowie energetyczne.
6. Pogotowie wodno-kanalizacyjne.
7. Pogotowie gazowe.
8. Państwowa Agencja Atomistyki.
9. Sanepid.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. nr 12, poz. 114 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. nr 89, poz. 555 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
7. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
8. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie form i metod działania pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz komórek minersko-pirotechnicznych.
9. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r., nr 1, poz. 2).
10. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terronu z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 1 a****1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową****Podłożenie ładunku wybuchowego z zastosowaniem:**

– materiału promieniotwórczego

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia obywateli objętych atakiem i możliwość szybkiego rozprzestrzeniania się zagrożenia na tereny jeszcze niezagrożone.
2. Próba wymuszenia określonego działania na organach władzy i administracji rządowej.
3. Spowodowanie znacznych strat w obiektach użyteczności publicznej, infrastruktury drogowej i kolejowej.
4. Przerwanie dostaw energii elektrycznej.
5. Wzrost zachorowań i zgonów związanych ze skażeniem promieniotwórczym.
6. Niechęć do opuszczenia miejsc zamieszkania czy też przebywanie ludności w strefie zagrożonej.
7. Dewastacja i grabież mienia prywatnego i publicznego pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu objętego skażeniem promieniotwórczym.
8. Powstanie chaosu w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w czasie prowadzonej akcji ratowniczej.
9. Wystąpienie zakłóceń na ciągach komunikacyjnych tras przewidzianych do ewakuacji ludności, dojazdów służb policyjnych i ratowniczych.
10. Możliwy wzrost zachorowań i zgonów wśród funkcjonariuszy Policji i innych osób biorących udział w działaniach ratowniczych.
11. Ograniczona możliwość działania służb medycznych, związana z przepełnieniem szpitali, punktów medycznych i niewystarczającymi ilościami środków opatrunkowych i farmakologicznych.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. W przypadku otrzymania sygnału o zdarzeniu radiacyjnym spowodowanym przez nieznanego sprawcę powiadomić natychmiast Wojewódzkiego Inspektora Oddziału Radiologicznego funkcjonującego na terenie danego województwa (zazwyczaj jego siedzibą jest Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna).
2. Powołać sztab kryzysowy.
3. Dokonać analizy zdarzenia, w tym: oceny zagrożenia, prognozy jego dalszego rozwoju, sposobu pozyskiwania, gromadzenia, analizowania i wymiany informacji na potrzeby dowodzenia i współdziałania i na tej podstawie wypracować koncepcję działania.
4. Włączyć się do działań związanych z informowaniem i ostrzeganiem zagrożonej ludności.
5. Ustalić warianty współdziałania ze służbami ratowniczymi w związku z zaistniałym zdarzeniem.
6. Zabezpieczyć możliwość swobodnego działania podmiotów pozapolicyjnych biorących udział w akcji ratunkowej poprzez m.in.: izolację terenu, umożliwienie swobody dojazdu i wyjazdu ekip ratowniczych, niedopuszczanie do zjawisk paniki, ochronę pozostawionego mienia oraz miejsc składowanego mienia porzuconego.
7. Na bieżąco opracowywać plany działania wynikające z rozwoju zagrożenia i potrzeby zabezpieczenia bezpieczeństwa i porządku w miejscu prowadzenia działań ratowniczych.
8. Na bieżąco analizować siły i środki niezbędne do zabezpieczenia akcji ratowniczej, w tym: siły i środki własne oraz siły wsparcia, a także możliwości ich przemieszczania i wyposażenia w sprzęt ochronny niezbędny do prowadzenia działań.
9. Zapewnić bazę leczniczą dla funkcjonariuszy Policji.
10. Policjantów, którzy zetknęli się z substancją promieniotwórczą, skierować na obowiązkowe badania lekarskie.
11. Zapewnić funkcjonowanie systemów łączności w zakresie współdziałania sił własnych oraz z podmiotami pozapolicyjnymi biorącymi udział w akcji ratowniczej.
12. Zapewnić logistycznie zabezpieczenie sił policyjnych biorących udział w działaniach.
13. Ochroniać punkty medyczne i miejsca zbiórek poszkodowanych, a także punkty pomocy humanitarnej.

14. Egzekwować zalecenia zawarte w ogłoszeniach i komunikatach kierującego działaniami ratowniczymi, a także przepisy aktów prawnych z tym związane wydane przez władze państwowe i lokalne.
15. Prowadzić czynności procesowe w miarę możliwości przy udziale prokuratury.
16. Zapewnić obieg informacji o zdarzeniu i podejmowanych działaniach Policji i innych służb.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. W przypadku wystąpienia zdarzenia związanego z ładunkiem wybuchowym i rozprzestrzenianiem się materiału promieniotwórczego podmiotem wiodącym jest Prezes Państwowej Agencji Atomistyki i jego przedstawiciele na terenie województw (Wojewódzki Inspektor Oddziału Radiologicznego).
2. Podmiotami wspierającymi są: Centralne Laboratorium Ochrony Radiologicznej, Państwowa Inspekcja Sanitarno-Epidemiologiczna, Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska, Państwowa Straż Pożarna, Wojsko Polskie, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, pogotowie ratunkowe, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Miejska, Straż Graniczna.
3. Odpowiedzialny za bezpieczeństwo i porządek jest, w zależności od skali zagrożenia, wojewoda na terenie województwa, minister właściwy do spraw wewnętrznych na terenie kraju.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. nr 89, poz. 555 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. nr 113, poz. 985 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676).
6. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. nr 161, poz. 1689 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 z późn. zm.).
9. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.).
10. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.).
12. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie planów postępowania awaryjnego w przypadku zdarzeń radiacyjnych (Dz. U. nr 239, poz. 2033).
13. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1999 r. w sprawie zasad oraz trybu ustalania i wypłaty odszkodowań za szkody poniesione w związku z akcjami zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 55, poz. 573).
14. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1998 r. w sprawie sposobu finansowania przedsięwzięć związanych z zakwaterowaniem osób w przypadkach nadzwyczajnych (Dz. U. nr 88, poz. 557).
15. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad udziału pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu (Dz. U. nr 41, poz. 347).
16. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie trybu kierowania osób do pracy przy zwalczaniu epidemii oraz trybu finansowania kosztów świadczeń zdrowotnych udzielanych w związku ze zwalczaniem epidemii (Dz. U. nr 107, poz. 1009).
17. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 kwietnia 1998 r. w sprawie zasad współpracy Policji ze strażami gminnymi oraz zakresu, w jakim Komendant Główny Policji sprawuje fachowy nadzór nad strażami i udziela im pomocy (Dz. U. nr 49, poz. 303).
18. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).

19. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie form i metod działania pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz komórek minersko-pirotechnicznych.
20. Zarządzenie nr 419 Komendanta Głównego Policji z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w sprzęt łączności i informatyki oraz zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 85).
21. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2003 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
22. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
23. Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 136).
24. Zarządzenie nr 21 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
25. Zarządzenie nr 833 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 107).
26. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terronu z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
27. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
28. Europejska Konwencja o zwalczaniu terronu, sporządzona w Strasburgu w dniu 27 listopada 1977 r.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 1 b

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Podłożenie ładunku wybuchowego z zastosowaniem:

– środka mikrobiologicznego

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
3. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym. Zwiększona liczba przestępstw i wykroczeń pospolicznych (kradzieże z włamaniem, kradzieże, rozboje, niszczenie mienia).
4. Duże zainteresowanie osób postronnych i środków masowego przekazu.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Powołać sztab kryzysowy.
2. Dokonać analizy zdarzenia, w tym: oceny zagrożenia, prognozy jego dalszego rozwoju, sposobu pozyskiwania, gromadzenia, analizowania i wymiany informacji na potrzeby dowodzenia i współdziałania, na tej podstawie wypracować koncepcje działania.
3. Powiadomić Inspektora Sanitarnego MSWiA na terenie województwa o stwierdzonym przypadku zachorowań i przygotować bazę leczniczą dla funkcjonariuszy Policji.
4. Zabezpieczyć jednostki w środki dezynfekcyjne i ochrony osobistej wskazane przez Inspektora Sanitarnego MSWiA.
5. Zorganizować punkty dezynfekcji, dezynsekcji, deratyzacji dla sił i środków własnych.
6. Zabezpieczyć bazę leczniczą dla funkcjonariuszy Policji.

7. Zlecić identyfikację osób pierwotnie narażonych na kontakt z czynnikiem biologicznym i ich dalszych kontaktów z innymi osobami.
8. Prowadzić intensywne rozpoznanie w celu zidentyfikowania miejsca i sposobu uwolnienia czynnika biologicznego oraz ustalenia i zatrzymania sprawcy.
9. Włączyć się do działań związanych z informowaniem i ostrzeganiem zagrożonej ludności.
10. Ustalić warianty współdziałania ze służbami ratowniczymi w związku z zaistniałym zdarzeniem.
11. Na bieżąco opracowywać plany działania wynikające z rozwoju zagrożenia i potrzeby zabezpieczenia bezpieczeństwa i porządku w miejscu prowadzenia działań ratowniczych.
12. Zapewnić funkcjonowanie systemów łączności w zakresie współdziałania sił własnych oraz z podmiotami pozapolicyjnymi biorącymi udział w akcji ratowniczej.
13. Zapewnić logistycznie zabezpieczenie sił policyjnych biorących udział w działaniach.
14. Zabezpieczyć możliwość swobodnego działania podmiotów pozapolicyjnych biorących udział w akcji ratunkowej poprzez m.in.: izolację terenu, umożliwienie swobody dojazdu i wyjazdu ekip ratowniczych, niedopuszczanie do zjawisk paniki, ochronę pozostawionego mienia oraz miejsc składowanego mienia porzuconego.
15. Ochraniać punkty medyczne i miejsca zbiórek poszkodowanych, a także punkty pomocy humanitarnej.
16. Egzekwować zalecenia zawarte w ogłoszeniach i komunikatach kierujących działaniami ratowniczymi, a także przepisy aktów prawnych z tym związanych wydane przez władze państwowe i lokalne.
17. Prowadzić czynności procesowe w miarę możliwości przy udziale prokuratury.
18. Zapewnić obieg informacji o zdarzeniu i podejmowanych działaniach Policji i innych służb.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. W przypadku wystąpienia epidemii podmiotami wiodącymi są Inspektor Sanitarny, Inspektor Ochrony Środowiska, Inspektor Weterynarii.
2. Podmiotami wspierającymi są: Państwowa Straż Pożarna, Straż Miejska, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Wojsko Polskie, Straż Graniczna, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.
3. Odpowiedzialny za bezpieczeństwo i porządek jest, w zależności od skali zagrożenia, wójt na terenie gminy, starosta na terenie powiatu, wojewoda na terenie województwa, Prezes Rady Ministrów na terenie kraju.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. nr 89, poz. 555 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. nr 113, poz. 985 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676).
6. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. nr 90, poz. 575 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. nr 69, poz. 625).
9. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. nr 126, poz. 1384 z późn. zm.).
10. Ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. nr 11, poz. 84 z późn. zm.).
11. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 z późn. zm.).
12. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.).
13. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. nr 62, poz. 628 z późn. zm.).
14. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. nr 100, poz. 1085 z późn. zm.).
15. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.).

16. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie trybu finansowania z budżetu państwa kosztów świadczeń zdrowotnych, udzielanych w związku z chorobami zakaźnymi i zakażeniami (Dz. U. nr 63, poz. 577).
17. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie trybu kierowania osób do pracy przy zwalczaniu epidemii oraz trybu finansowania kosztów świadczeń zdrowotnych udzielanych w związku ze zwalczaniem epidemii (Dz. U. nr 107, poz. 1009).
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.).
19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1999 r. w sprawie zasad oraz trybu ustalania i wypłaty odszkodowań za szkody poniesione w związku z akcjami zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 55 poz. 573).
20. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1998 r. w sprawie sposobu finansowania przedsięwzięć związanych z zakwaterowaniem osób w przypadkach nadzwyczajnych (Dz. U. nr 88, poz. 557).
21. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad udziału pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu (Dz. U. nr 41, poz. 347).
22. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 kwietnia 1998 r. w sprawie zasad współpracy Policji ze strażami gminnymi oraz zakresu, w jakim Komendant Główny Policji sprawuje fachowy nadzór nad strażami i udziela im pomocy (Dz. U. nr 49, poz. 303).
23. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
24. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
25. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie form i metod działania pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz komórek minersko-pirotechnicznych.
26. Zarządzenie nr 419 Komendanta Głównego Policji z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w sprzęt łączności i informatyki oraz zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 85).
27. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2003 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
28. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
29. Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
30. Zarządzenie nr 21 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
31. Zarządzenie nr 833 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 107).
32. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terronu z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
33. Wytyczne 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska,
34. Europejska Konwencja o zwalczaniu terroryzmu, sporządzona w Strasburgu w dniu 27 listopada 1977 r.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 1 c****1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową****Podłożenie ładunku wybuchowego z zastosowaniem:**

– środka chemicznego

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia obywateli objętych atakiem i możliwość szybkiego rozprzestrzeniania się zagrożenia na tereny jeszcze niezagrożone.
2. Wzrost zachorowań i zgonów związanych z zatruciem i skażeniem chemicznym.
3. Konieczność hospitalizacji dużej liczby pacjentów w przypadku zatrucia środkiem chemicznym.
4. Powstanie katastrofy ekologicznej, budowlanej.
5. Niechęć do opuszczenia miejsc zamieszkania czy też przebywanie ludności w strefie zagrożonej.
6. Dewastacja i grabież mienia prywatnego i publicznego pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu potencjalnie zagrożonego skażeniem chemicznym.
7. Wprowadzenie do sprzedaży skażonej żywności.
8. Powstanie chaosu w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w czasie prowadzonej akcji ratowniczej.
9. Wystąpienie zakłóceń na ciągach komunikacyjnych tras przewidzianych do ewakuacji ludności, dojazdów służb policyjnych i ratowniczych przez pozostawiane środki lokomocji.
10. Możliwy wzrost zachorowań i zgonów wśród funkcjonariuszy Policji i innych osób biorących udział w działaniach ratowniczych.
11. Ograniczona możliwość działania służb medycznych, związana z przepełnieniem szpitali, punktów medycznych i niewystarczającymi ilościami środków opatrunkowych i farmakologicznych.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Powołać sztab kryzysowy.
2. Dokonać analizy zdarzenia, w tym: oceny zagrożenia, prognozy jego dalszego rozwoju, sposobu pozyskiwania, gromadzenia, analizowania i wymiany informacji na potrzeby dowodzenia i współdziałania, na tej podstawie wypracować koncepcję działania.
3. Włączyć się do działań związanych z informowaniem i ostrzeganiem zagrożonej ludności.
4. Ustalić warianty współdziałania ze służbami ratowniczymi w związku z zaistniałym zdarzeniem.
5. Na bieżąco opracowywać plany działania wynikające z rozwoju zagrożenia i potrzeby zabezpieczenia bezpieczeństwa i porządku w miejscu prowadzenia działań ratowniczych.
6. Na bieżąco analizować siły i środki niezbędne do zabezpieczenia akcji ratowniczej, w tym siły i środki własne oraz siły wsparcia, a także możliwości ich przemieszczania i wyposażenia w sprzęt ochronny niezbędny do prowadzenia działań.
7. Utrzymywać bieżącą współpracę z instytucjami pozapolicyjnymi biorącymi udział w akcji ratowniczej.
8. Zapewnić funkcjonowanie systemów łączności w zakresie współdziałania sił własnych oraz z podmiotami pozapolicyjnymi biorącymi udział w akcji ratowniczej.
9. Zorganizować punkty dezynfekcji, dezynsekcji, deratyzacji dla sił i środków własnych.
10. Zapewnić logistycznie zabezpieczenie sił policyjnych biorących udział w działaniach.
11. Zapewnić bazę leczniczą dla funkcjonariuszy Policji.
12. Zabezpieczyć możliwość swobodnego działania podmiotów pozapolicyjnych biorących udział w akcji ratunkowej poprzez m.in.: izolację terenu, umożliwienie swobody dojazdu i wyjazdu ekip ratowniczych, niedopuszczanie do zjawisk paniki, ochronę pozostawionego mienia oraz miejsc składowanego mienia porzuczonego.
13. Ochroniać punkty medyczne i miejsca zbiórek uszkodzonych, a także punkty pomocy humanitarnej.
14. Egzekwować zalecenia zawarte w ogłoszeniach i komunikatach kierującego działaniami ratowniczymi, a także przepisy aktów prawnych z tym związane wydane przez władze państwowe i lokalne.
15. Prowadzić czynności procesowe w miarę możliwości przy udziale prokuratury.

16. Zapewnić obieg informacji o zdarzeniu i podejmowanych działaniach Policji i innych służb.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. W przypadku wystąpienia zdarzenia z użyciem środka chemicznego podmiotami wiodącymi są Państwo-straż Pożarna, Inspektor Ochrony Środowiska, Inspektor Sanitarny.
2. Podmiotami wspierającymi są: Straż Miejska, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Siły Zbrojne RP, Straż Graniczna, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.
3. Odpowiedzialnym za bezpieczeństwo i porządek jest, w zależności od skali zagrożenia, wójt na terenie gminy, starosta na terenie powiatu, wojewoda na terenie województwa, Prezes Rady Ministrów na terenie kraju.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. nr 89, poz. 555 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. nr 113, poz. 985 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676).
6. Ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. nr 11, poz. 84 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. nr 199, poz. 1671 z późn. zm.).
9. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 z późn. zm.).
10. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147 poz. 1229 z późn. zm.).
11. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.).
12. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2 września 2003 r. w sprawie wykazu substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem (Dz. U. nr 199, poz. 1948).
13. Ustawa z dnia 2 września 2003 r. w sprawie kryteriów i sposobu klasyfikacji substancji i preparatów chemicznych (Dz. U. nr 171, poz. 1666).
14. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
15. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2 września 2003 r. w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. nr 173, poz. 1679).
16. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.).
17. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1999 r. w sprawie zasad oraz trybu ustalania i wypłaty odszkodowań za szkody poniesione w związku z akcjami zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 55, poz. 573).
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1998 r. w sprawie sposobu finansowania przedsięwzięć związanych z zakwaterowaniem osób w przypadkach nadzwyczajnych (Dz. U. nr 88, poz. 557).
19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad udziału pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu (Dz. U. nr 41, poz. 347).
20. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie trybu kierowania osób do pracy przy zwalczaniu epidemii oraz trybu finansowania kosztów świadczeń zdrowotnych udzielanych w związku ze zwalczaniem epidemii (Dz. U. nr 107, poz. 1009).
21. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 kwietnia 1998 r. w sprawie zasad współpracy Policji ze strażami gminnymi oraz zakresu, w jakim Komendant Główny Policji sprawuje fachowy nadzór nad strażami i udziela im pomocy (Dz. U. nr 49, poz. 303).

22. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
23. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie form i metod działania pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz komórek minersko-pirotechnicznych.
24. Zarządzenie nr 419 Komendanta Głównego Policji z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w sprzęt łączności i informatyki oraz zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 85).
25. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
26. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. z 2001 r. nr 1, poz. 2).
27. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 136).
28. Zarządzenie nr 21 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
29. Zarządzenie nr 833 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 107).
30. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terronu z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
31. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
32. Europejska Konwencja o zwalczaniu terronu, sporządzona w Strasburgu w dniu 27 listopada 1977 r.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 2 a

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Urowadzenie środka transportu w komunikacji lotniczej

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Poważne niebezpieczeństwo dla znajdujących się na pokładzie środka transportu pasażerów i załogi.
2. Możliwość ewentualnej katastrofy lotniczej jako:
 - zagrożenie życia dla pasażerów i załogi,
 - zagrożenie życia dla ludności znajdującej się na powierzchni ziemi,
 - zniszczenie różnego rodzaju obiektów znajdujących się na powierzchni ziemi,
 - pożar.
3. Zagrożenie bezpieczeństwa innych środków transportu znajdujących się w tym samym czasie w przestrzeni powietrznej:
 - możliwość kolizji w powietrzu ze skutkami jak wyżej.
4. Wzięcie zakładników, w tym VIP-ów.
5. Nielegalne przekroczenie jednej lub kilku granic państwowych z pogwałceniem międzynarodowych przepisów prawnych.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

I. Czynności realizowane w jednostce Policji

Założenia ogólne:

1. Przyjęcie przez dyżurnego jednostki informacji o uprowadzeniu statku powietrznego.

2. Dokonanie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
3. Przekazanie informacji zgodnie z kompetencjami: dyżurnemu KWP, komendantowi wojewódzkiemu Policji (Stołecznemu), dyżurnemu Komendy Głównej Policji, Komendantowi Głównemu Policji.
4. Komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji lub Komendant Główny Policji stosownie do rodzaju i poziomu zagrożenia zarządza operację, określając:
 - cel operacji,
 - zadania do wykonania,
 - dowódcę operacji i sztab operacji,
 - zasady współdziałania,
 - tryb składania meldunków.

Etap I – przygotowanie operacji

1. Podjęcie decyzji o użyciu odpowiednich sił policyjnych (po dokonaniu wstępnej oceny i analizy sytuacji), tj.:
 - specjalistycznych jednostek i komórek organizacyjnych Policji w portach lotniczych,
 - jednostek lub komórek antyterrorystycznych KWP w każdym województwie,
 - Zarządu Operacji Antyterrorystycznych Głównego Sztabu Policji KGP do działań na terenie całego kraju,
 - Centralnego Biura Śledczego KGP w zakresie rozpoznania operacyjnego,
 - oddziałów prewencji Policji.
2. Wystąpienie (w zależności od oceny sytuacji) z wnioskiem do Komendanta Głównego Policji o skierowanie do działań Zarządu Operacji Antyterrorystycznych BGSP KGP, CBS KGP, dodatkowych sił policyjnych (np. oddziałów prewencji) oraz sił pozapolicyjnych (np. ekipy techniczne dysponujące specjalistycznym sprzętem).
3. Wyznaczenie i zabezpieczenie najbliższych miejsca zdarzenia rejonów bezpiecznych dla zgrupowania sił własnych i służb ratowniczych.
4. Powołanie w trybie alarmowym oraz skierowanie do działań sił własnych (właściwego miejscowo pododdziału antyterrorystycznego, oddziału prewencji, zespołu negocjatorów, psychologów, grupy operacyjno-dochodzeniowej, pogotowia ratunkowego, Państwowej Straży Pożarnej).
5. Podjęcie działań operacyjno-rozpoznawczych ukierunkowanych na weryfikowanie informacji o zdarzeniu.
6. Prowadzenie pełnego rozpoznania niezbędnego do planowania rozwiązania siłowego, w tym:
 - zewnętrznego dotyczącego miejsca zdarzenia (plany, topografia całego rejonu działania),
 - wewnętrznego dotyczącego samolotu (dane organizacyjno-techniczne),
 - osobowego (dane pasażerów, ich bagażu, członków załogi i ich doświadczenia, porywaczy).
7. Informowanie na bieżąco dowódcy operacji o rozwoju sytuacji oraz o czasie do przybycia sił wsparcia.
8. Zapewnienie logistycznego zabezpieczenia działań.

Etap II – rozwiązanie sytuacji kryzysowej

Wariant 1 – rozwiązanie bez użycia siły

1. Zablokowanie dostępu podmiotów niezaangażowanych w rozwiązanie sytuacji kryzysowej (hermetyzacja portu) – wystawienie posterunków kontrolno-blokadowych.
2. Zabezpieczenie miejsca zdarzenia przez policjantów służby prewencyjnej (pierścień zewnętrzny izolujący teren działań od zewnątrz, uniemożliwiający przedostanie się osób postronnych).
3. Utworzenie wewnętrznego pierścienia przez policjantów pododdziału antyterrorystycznego, zabezpieczającego ewentualne działania siłowe i uniemożliwiającego ucieczkę porywaczy.
4. Patrolowanie rejonu zdarzenia oraz zapewnienie ochrony wydzielonych stref – ogólnodostępnej i zastrzeżonej (określonych w programie ochrony lotniska) we współdziałaniu z innymi służbami.
5. Szczegółowa kontrola bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu.
6. Aktywizacja działań prewencyjnych na terenie całego portu lotniczego i rygorystyczne egzekwowanie obowiązujących przepisów prawa.
7. Zapewnienie wsparcia służb naziemnych lotniska w ochronie pozostałych statków powietrznych.
8. Skierowanie zespołu negocjacyjnego (podlegającego dowódcy operacji), by tą drogą podejmować próbę likwidacji lub neutralizacji zagrożenia w celu:
 - poddania się terrorystów (aresztowanie),
 - ewakuacji pasażerów i załogi (uwolnienie),
 - wypracowania stosownej sytuacji dla rozwiązania siłowego.

Wariant 2 – rozwiązanie siłowe

W wariantcie tym, w zależności od skali zagrożenia i jego rozwoju, przeprowadzenie operacji wymaga użycia pododdziału antyterrorystycznego (kilku w zależności od sytuacji). Metody i formy oraz sposoby prowadzenia działań przez wymienione pododdziały szczegółowo określa zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.

Dowodzący działaniami antyterrorystycznymi przygotowuje – w myśl szczegółowych przepisów – realizację zadań własnych (określając cele, organizację działań, rodzaj i sposób wykonywania zadań szczegółowych, siły i środki, zasady podległości, współdziałania i koordynacji w trakcie działań). Powyższe ustala z dowodzącym operacją i przedstawicielami innych służb.

Rozwiązanie siłowe obejmuje szturm na samolot w celu:

- eliminacji powstałego zagrożenia (zatrzymanie porywaczy),
- ewakuacji pasażerów i załogi (uwolnienie).

Uwaga: W trakcie realizacji wariantu siłowego sztab kryzysowy zarządzającego lotniskiem podejmuje decyzje o wstrzymaniu operacji lotniczych.

Etap III – zakończenie operacji

1. Udzielenie pierwszej pomocy lekarskiej osobom poszkodowanym.
2. Podjęcie działań zmierzających do identyfikacji osób uwolnionych (syndrom sztokholmski).
3. Podjęcie działań zmierzających do likwidacji zagrożeń bombowych, pożarowych, chemicznych itd.
4. Przeprowadzenie zabezpieczenia procesowego miejsca zdarzenia.
5. Przywrócenie operacji lotniczych.

II. Organizacja działań wynikająca z Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego

Założenia ogólne:

1. Koordynatorem działalności w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej jest Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego.
2. Zarządzający lotniskiem:
 - organizuje w siedzibie przewoźnika Centrum Koordynacji Kryzysowej, którego celem jest kierowanie działaniami mającymi na celu rozwiązanie zaistniałej sytuacji kryzysowej,
 - zwołuje zgodnie z planem przeciwdziałania sytuacji kryzysowej (plan stanowi część programu ochrony lotniska uzgodniony z Policją, Państwową Strażą Pożarną i innymi użytkownikami lotniska) sztab kryzysowy, który prowadzi działania w centrum.
4. W skład sztabu wchodzi między innymi przedstawiciel służby ochrony (właściwej dla danego lotniska, tj. Straży Granicznej, Policji oraz służby ochrony lotniska).
5. Osoba kierująca sztabem (zarządzający lotniskiem lub wyznaczona przez niego osoba odpowiedzialna za ochronę lotniska) w uzgodnieniu ze służbami wchodzącymi w skład systemu ochrony lotniska ustala na podstawie uzyskanych informacji sposób postępowania w sytuacji kryzysowej obejmujący działania przewidziane w programie ochrony lotniska.
6. Sposób użycia i działania sił Policji uczestniczących w rozwiązaniu sytuacji kryzysowej ustala w uzgodnieniu z osobą kierującą sztabem funkcjonariusz Policji dowodzący tymi siłami.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego.
2. Zarządzający lotniskiem.
3. Przewoźnik lotniczy.
4. Organy zarządzania ruchem lotniczym.
5. Lotniskowa Służba Ochrony.
6. Straż Graniczna.
7. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
8. Agencja Wywiadu.
9. Państwowa Straż Pożarna.
10. Zespoły ratowniczo-medyczne.

11. Organy administracji rządowej.
12. Organy administracji samorządowej.
13. Służba Celna.
14. Siły Zbrojne RP.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

Międzynarodowe uregulowania prawne

1. Europejska Konwencja o ekstradycji sporządzona w Paryżu dnia 13 grudnia 1957 r. (Dz. U. z 1994 r. nr 70, poz. 307) – (art. 1).
2. Konwencja w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych, sporządzona w Tokio dnia 14 września 1963 r. (Dz. U. z 1971 r. nr 15, poz. 147) – (art. 1, 3, 11, 13).
3. Konwencja o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, sporządzona w Hadze dnia 16 grudnia 1970 r. (Dz. U. z 1972 r. nr 25, poz. 181 z późn. zm.) – (art. 1,6,10).
2. Konwencja o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, sporządzona w Montrealu dnia 23 września 1971 r. (Dz. U. z 1976 r. nr 8, poz. 37) – (art. 1, 6, 10, 11).
3. Konwencja o zapobieganiu przestępstwom i karaniu sprawców przestępstw przeciwko osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, w tym przeciwko dyplomatom, sporządzona w Nowym Jorku dnia 14 grudnia 1973 r. (Dz. U. z 1983 r. nr 37, poz. 168 z późn. zm.) – (art. 6, 10).
4. Międzynarodowa Konwencja przeciwko braniu zakładników sporządzona w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r. (Dz. U. z 2000 r. nr 106, poz. 1123) – (art. 1,3,5,6).
5. Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu, sporządzona w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r. (Dz. U. z 1996 r. nr 117, poz. 557) – (art. 1, 6, 7, 8).

Krajowe uregulowania prawne

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2).
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – (art. 166, 252).
3. Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. nr 130, poz. 1112 z późn. zm.) – (art. 82, 115, 186, 187, 188, 189).
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego realizującego zasady ochrony lotnictwa (Dz. U. nr 160, poz. 1549).
5. Zarządzenie nr 25 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP z 2003 r. nr 2, poz. 4) – (§ 27, 28, 29, 30, 34, 35).
6. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji – (§ 1, 4).
7. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2) – (§ 1).
8. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25) – (§ 2).

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 2 b****1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową****Urowadzenie środka transportu w komunikacji lądowej****2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji**

1. Zagrożenie życia oraz zdrowia osób (obsługi, pasażerów) przemieszczających się środkami komunikacji lądowej (pociąg, autobus, metro, inne).
2. Zagrożenie życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego i pasażerów linii kolejowych.
3. Zagrożenie życia, zdrowia i mienia osób mieszkających przy trasach komunikacyjnych.
4. Żądania wobec rządów obcych państw.
5. Urowadzenie VIP-ów.
6. Wzięcie zakładników.
7. Zniszczenie mienia państwowego lub prywatnego znacznej wartości.
8. Skażenie środowiska środkami chemicznymi.
9. Spowodowanie pożaru lub wybuchu.
10. Zablokowanie szlaków komunikacyjnych.
11. Wystąpienie nielegalnych zgromadzeń publicznych popierających lub przeciwstawiających się aktowi terroru.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce PolicjiEtap I – założenia ogólne

1. Przyjęcie przez dyżurnego jednostki informacji o urowadzeniu środka transportu komunikacji lądowej.
2. Dokonanie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
3. Przekazanie informacji zgodnie z kompetencjami: dyżurnemu KWP, komendantowi wojewódzkiemu Policji (Stołecznemu), dyżurnemu Komendy Głównej Policji, Komendantowi Głównemu Policji.
4. Zarządzenie akcji lub operacji (w zależności od rodzaju i poziomu zagrożenia) przez komendanta wojewódzkiego Policji (Stołecznego) lub Komendanta Głównego Policji.
5. Wyznaczenie przez komendanta wojewódzkiego Policji (Stołecznego) lub Komendanta Głównego Policji:
 - dowódcy operacji i sztabu operacji,
 - celu operacji,
 - zadań do wykonania,
 - zasad współdziałania,
 - trybu składania meldunków.

Etap II – przygotowanie operacji

1. Powiadomienie w trybie alarmowym oraz skierowanie do działań sił własnych:
 - Samodzielnego Pododdziału Antyterrorystycznego Policji lub Sekcji Antyterrorystycznej KWP (do działań na terenie własnego województwa),
 - oddziałów prewencji Policji,
 - Zespołu Negocjatorów Policyjnych,
 - wydziałów ruchu drogowego,
 - Państwowej Straży Pożarnej,
 - pogotowia ratunkowego,
 - śmigłowca policyjnego.
2. Wystąpienie z wnioskiem (w zależności od sytuacji) do Komendanta Głównego Policji o skierowanie do działań dodatkowych sił policyjnych:
 - Zarządu Operacji Antyterrorystycznych Biura Główny Sztab Policji KGP,
 - Centralnego Biura Śledczego KGP w zakresie rozpoznania,
 - SPAP-ów lub SAT-ów KWP z innych województw,

- OPP z innych województw,
 - zespołów negocjatorów policyjnych z innych województw,
 - śmigłowców policyjnych z innych województw.
3. Podjęcie działań operacyjno-rozpoznawczych ukierunkowanych na weryfikowanie informacji o zdarzeniu.
 4. Prowadzenie rozpoznania niezbędnego do uzyskania informacji o:
 - miejscu zdarzenia lub pościgu,
 - terrorystach,
 - zakładnikach,
 - rodzaju środka transportu.
 5. Informowanie na bieżąco dowódcy operacji o rozwoju sytuacji.
 6. Zapewnienie logistycznego zabezpieczenia działań.

Etap III – rozwiązanie sytuacji kryzysowej

Wariant 1 – rozwiązanie bez użycia siły

1. Wyznaczenie oraz zabezpieczenie miejsca zgrupowania dla sił własnych oraz służb ratowniczych (łącznie z lądowiskiem dla śmigłowców).
2. Odizolowanie strefy zagrożonej z ruchu.
3. Zablokowanie dostępu podmiotów niezaangażowanych w rozwiązanie sytuacji kryzysowej, wystawienie posterunków kontrolno-blokadowych.
4. Zabezpieczenie miejsca zdarzenia przez policjantów służby prewencyjnej pierścieniem zewnętrznym uniemożliwiającym dostęp osób postronnych oraz ucieczkę terrorystów.
5. Skierowanie zespołu negocjacyjnego (podlegającemu dowódcy operacji), by tą drogą podejmować próbę likwidacji zagrożenia.

Wariant 2 – rozwiązanie siłowe

1. Wyznaczenie oraz zabezpieczenie miejsca zgrupowania dla sił własnych oraz służb ratowniczych (łącznie z lądowiskiem dla śmigłowców).
2. Odizolowanie strefy zagrożonej z ruchu.
3. Zablokowanie dostępu podmiotów niezaangażowanych w rozwiązanie sytuacji kryzysowej, wystawienie posterunków kontrolno-blokadowych.
4. Zabezpieczenie miejsca zdarzenia przez policjantów służby prewencyjnej pierścieniem zewnętrznym uniemożliwiającym dostęp osób postronnych oraz ucieczkę terrorystów.
5. Skierowanie do działań pododdziału antyterrorystycznego (w wariantcie tym, w zależności od skali zagrożenia, przeprowadzenie operacji bezwzględnie wymaga zaangażowania właściwego terytorialnie pododdziału antyterrorystycznego lub skierowanego przez Komendanta Głównego Policji Zarządu Operacji Antyterrorystycznych BGSP KGP. Metody, formy oraz sposoby prowadzenia działań przez pododdziały antyterrorystyczne określa zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r.).

Etap – IV zakończenie operacji

1. Udzielenie pierwszej pomocy lekarskiej osobom poszkodowanym.
2. Podjęcie działań zmierzających do identyfikacji osób uwolnionych (syndrom sztokholmski).
3. Podjęcie działań zmierzających do likwidacji zagrożeń bombowych, pożarowych, chemicznych itd.
4. Przeprowadzenie zabezpieczenia procesowego miejsca zdarzenia.
5. Przywrócenie komunikacji w strefie działań.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Właściciele lub zarządcy firm świadczących usługi przewozowe i transportowe, do których należy środek transportu.
2. Straż Graniczna.
3. Państwowa Straż Pożarna.
4. Organy administracji rządowej i samorządowej.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
5. Zarządzenie nr 25 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP z 2003 r. nr 2, poz. 4).
6. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
7. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.
8. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
9. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 2 c****1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową****Uprowadzenie środka transportu w komunikacji wodnej:**

- w szelfie kontynentalnym,
- na wodach śródlądowych.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie dla życia i zdrowia pasażerów (w tym VIP-ów) i członków załogi.
2. Zagrożenie dla życia i zdrowia innych użytkowników jednostek pływających oraz mieszkańców stref przybrzeżnych.
3. Zagrożenie skażeniem środowiska.
4. Możliwość wystosowania żądań w stosunku do rządów państw, których obywatele zostali zakładnikami.
5. Zatopienie statku na torze wodnym.
6. Zagrożenie dla infrastruktury portów i komunikacji drogowej (mosty).
7. Możliwość nielegalnego przekroczenia granicy.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji**Etap I – założenia ogólne**

1. Przyjęcie przez dyżurnego jednostki Policji informacji o uprowadzeniu jednostki pływającej.
2. Dokonanie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
3. Przekazanie informacji zgodnie z kompetencjami: dyżurnemu KWP, komendantowi wojewódzkiemu Policji (Stołecznemu), dyżurnemu Komendy Głównej Policji, Komendantowi Głównemu Policji.
4. Komendant wojewódzki Policji (Stołeczny) lub Komendant Główny Policji stosownie do poziomu zagrożenia zarządza operacją określając:
 - cel operacji,
 - zadania do wykonania,
 - dowódcę operacji,
 - sztab operacji,

- zasady współdziałania,
- tryb składania meldunków.

Etap II – przygotowanie operacji

1. Podjęcie decyzji (po dokonaniu oceny sytuacji) o użyciu odpowiednich sił policyjnych:
 - specjalistycznych jednostek i komórek organizacyjnych Policji (Policja Wodna),
 - jednostek lub komórek antyterrorystycznych KWP w każdym województwie,
 - Zarządu Operacji Antyterrorystycznych Biura Główny Sztab Policji KGP do działań na terenie całego kraju,
 - Centralnego Biura Śledczego KGP w zakresie rozpoznania operacyjnego,
 - oddziałów prewencji Policji.
2. Wystąpienie (w zależności od oceny sytuacji) z wnioskiem do Komendanta Głównego Policji o skierowanie do działań Zarządu Operacji Antyterrorystycznych BGSP KGP, CBS, OPP oraz sił pozapolicyjnych (Straż Graniczna, Straż Miejska, Państwowa Straż Pożarna).
3. Wyznaczenie i zabezpieczenie najbliższych miejsca zdarzenia rejonów bezpiecznych dla zgrupowania sił własnych i służb ratowniczych.
4. Skierowanie do działań w trybie alarmowym sił własnych (SPAP, OPP, Policja Wodna itd.).
5. Podjęcie na lądzie działań operacyjno-rozpoznawczych ukierunkowanych na weryfikowanie informacji o zdarzeniu.
6. Prowadzenie pełnego rozpoznania niezbędnego do planowania rozwiązania siłowego, a dotyczącego:
 - miejsca zdarzenia (akwen, głębokość, odległość od brzegu),
 - jednostki pływającej (dane techniczne, jednostki bliźniacze),
 - osób (pasażerów, terrorystów).
7. Informowanie na bieżąco dowódcy operacji o rozwoju sytuacji oraz o czasie do przybycia sił wsparcia.
8. Zapewnienie logistycznego zabezpieczenia działań.

Etap III – rozwiązanie sytuacji kryzysowej

1. Zablokowanie dostępu podmiotów niezaangażowanych w rozwiązanie sytuacji kryzysowej (izolacja portu, zabezpieczenie akwenu posterunkami pływającymi, patrolowanie śmigłowcem).
2. Aktywizacja działań prewencyjnych na terenie całego portu i rygorystyczne przestrzeganie przepisów prawa.
3. Zapewnienie wsparcia służbami policyjnymi w ochronie innych jednostek pływających.
4. Skierowanie zespołu negocjacyjnego do podjęcia próby negocjacji w celu uwolnienia zakładników, poddania się terrorystów, wypracowania dogodnej sytuacji dla rozwiązania siłowego.
5. W razie konieczności zastosowanie rozwiązania siłowego (w wariacie tym w zależności od skali zagrożenia i jego rozwoju, przeprowadzenie operacji wymaga użycia pododdziału antyterrorystycznego, kilku w zależności od sytuacji). Metody, formy oraz sposoby prowadzenia działań przez wymienione pododdziały szczegółowo określa zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji z dnia 6 lutego 2003 r.

Etap IV – zakończenie operacji

1. Udzielenie pierwszej pomocy lekarskiej osobom poszkodowanym.
2. Ewakuacja osób na ląd stały (śmigłowce, jednostki pływające).
3. Podjęcie działań zmierzających do likwidacji na jednostce pływającej zagrożeń bombowych, pożarowych, chemicznych.
4. Podjęcie działań zmierzających do identyfikacji osób uwolnionych (wystąpienie syndromu sztokholmskiego).
5. Przeprowadzenie zabezpieczenia procesowego miejsca zdarzenia.
6. Przywrócenie ruchu na zablokowanym akwenu.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Morski Oddział Straży Granicznej.
2. Urząd Morski.
3. Urząd Żeglugi Śródlądowej.
4. Armator (np.: Euroafryka, Unity Line, PŻB).

5. Marynarka Wojenna.
6. Urząd Celny.
7. Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa.
8. Służba zdrowia, Państwowa Straż Pożarna.
9. Kapitanat Portu.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Międzynarodowa konwencja przeciwko braniu zakładników, sporządzona w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r. (Dz. U. z 2000 r. nr 106, poz. 1123) – (art. 1,3,5,6).
2. Konwencja w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, sporządzona w Rzymie dnia 10 marca 1988 r. (Dz. U. z 1994 r. nr 129, poz. 635).
3. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 17, art. 14 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2).
4. Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. nr 153, poz. 1502 z późn. zm.) – (art. 12, art. 42 ust. 2 pkt 1 i 2).
5. Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. nr 109, poz. 1156 z późn. zm.) – (art. 43, art. 48, art. 50).
6. Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. nr 171, poz. 1399 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 10).
7. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. nr 5, poz. 43 z późn. zm.) – (art. 9).
8. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – (art. 148, art. 163, art. 173, art. 174, art. 175, art. 177, art. 191, art. 252).
9. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. nr 75, poz. 850).
10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.) – (§ 12 ust. 3 i § 15a ust. 5).
11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. nr 63, poz. 296 z późn. zm.).
12. Zarządzenie nr 6 p.f. Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji – (§ 7).
13. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
14. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2) – (§ 6 ust. 1, § 7 ust. 1 i 2).

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 3

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Zajęcie obiektu, w tym również z przetrzymywaniem zakładników

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia osób znajdujących się w opanowanym przez terrorystów obiekcie.
2. Zagrożenie życia i zdrowia osób znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie opanowanego obiektu (sąsiednie budynki).
3. Wysłanie żądań w stosunku do państw obcych, których obywatele zostali zatrzymani w charakterze zakładników przez grupę przestępczą. Skierowanie żądań do właściciela (użytkownika) obiektu – np.

w przypadku opanowania budynków konsularnych, ambasad lub szkół dla dzieci personelu dyplomatycznego.

4. Uwolnienie znajdujących się w obiekcie niebezpiecznych substancji chemicznych lub biologicznych, np. poprzez: skażenie ujęć wody pitnej, wprowadzenie do systemów wentylacyjnych środków chemicznych.
5. Nielegalne zgromadzenie przeciwników zaistniałego aktu terroru.
6. Wystąpienie blokady komunikacyjnej uniemożliwiającej przeprowadzenie siłowego przejścia obiektu.
7. Wysłunięcie przez porywaczy nierealnych żądań (politycznych, gospodarczych, osobistych), co może skutkować uszkodzeniem ciała lub fizyczną likwidacją przetrzymywanych osób.
8. Zagrożenie zniszczenia mienia prywatnego lub publicznego, wystąpienie konkretnych strat materialnych, np. w przypadku opanowania pomieszczeń bankowych.
9. Uzyskanie od uprowadzonej osoby (osób) informacji, które mogą służyć do popełnienia innych przestępstw.
10. Zagrożenie dla użytkowników ciągów komunikacyjnych w trakcie trwania pościgu za grupą przestępczą – po opuszczeniu obiektu.
11. Przemieszczanie się grupy przestępczej wraz z uprowadzoną osobą (osobami) w kierunku granicy RP celem jej przekroczenia i opuszczenia terytorium RP.
12. Celowe spowodowanie katastrofy budowlanej przy użyciu materiałów wybuchowych.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Przyjęcie informacji o zaistniałym zdarzeniu przez służbę dyżurną, dokonanie jej oceny i podjęcie wstępnych czynności zgodnie z algorytmem postępowania.
2. Przejęcie dowodzenia akcją (operacją) przez funkcjonariusza wyznaczonego przez kierownika jednostki.
3. Powiadomienie o zdarzeniu właściwego miejscowo kierownika Zespołu/Grupy ds. Aktów Terroru Kryminalnego (ATK).
4. Zapewnienie sprawnego obiegu informacji.
5. Powołanie Sztabu KWP (KMP/KPP) w celu rozwiązania zaistniałego problemu.
6. Wydanie decyzji przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego/miejskiego/powiatowego) do stosowanych działań.
7. Prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych przez służby kryminalne. Skierowanie SPAP w rejon zaistniałego zdarzenia.
8. W przypadku wystąpienia takiej konieczności – wnioskowanie do Komendanta Głównego Policji o skierowanie dodatkowych sił i środków.
9. Użycie policyjnego śmigłowca celem bieżącego monitorowania sytuacji.
10. Powołanie i skierowanie w nakazany rejon Policyjnego Zespołu Negocjatorów do dyspozycji Dowódcy Operacji (Akcji). W razie możliwości udaremnienie przemieszczania się grupy przestępczej wraz z uprowadzonymi zakładnikami.
11. Opracowanie planu obezwładnienia sprawców uprowadzenia osoby (osób) przez siły SPAP, zapewnienie bazy logistycznej dla sił biorących udział w działaniach (śmigłowiec policyjny, pojazdy opancerzone, inne), zapewnienie zaplecza medycznego.
12. Zapewnienie siłami ruchu drogowego objazdów dla ruchu kołowego. W przypadku braku takiej możliwości – całkowite wstrzymanie ruchu kołowego, wyznaczenie granic strefy niebezpiecznej.
13. Współdziałanie z innymi podmiotami biorącymi udział w działaniach antyterrorystycznych oraz ratowniczych (służby wodociągowe, energetyczne, gazowe, telekomunikacyjne).
14. Prowadzenie czynności procesowych przy udziale prokuratury.
15. Bezpośredni udział w prowadzonych działaniach ewakuacyjnych osób mieszkających w sąsiednich budynkach, zapewnienie bezkolizyjnego przejazdu grup ratownictwa medycznego i technicznego.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Wydział Zarządzania Kryzysowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego (Miejskiego/Powiatowego).
2. Państwowa Straż Pożarna.
3. Służby: energetyczne, gazowe, komunikacyjne, wodne, teleinformatyczne, inne.
5. Służba zdrowia.
6. Właściciel (użytkownik) opanowanego obiektu.
7. Służby dyplomatyczne (Ministerstwo Spraw Zagranicznych w przypadku aktu terroru wymierzonego w budynki konsularne, ambasady).
8. Urzędy geodezji i kartografii, instytucje posiadające dane dotyczące planów architektonicznych i rzutów sieci energetycznych właściwych obiektów.

9. Podmioty dysponujące ciężkim sprzętem budowlanym i samobieżnymi dźwigami.
10. Biegli sądowi z zakresu prawa budowlanego, projektanci określonego budynku (obiektu).
11. Straż gminna (miejska).
12. Właściwy terytorialnie oddział Straży Granicznej.
13. Żandarmeria Wojskowa.

5. Uwagi

Należy zaznaczyć, że opanowanie budynku (obiektu) użyteczności publicznej ważnego dla gospodarki, władz państwowych lub lokalnych (itp.) jest stosunkowo najłatwiejszym do przeprowadzenia przez przestępców aktem terroru. Dlatego też należy się spodziewać, że skala tych zjawisk – w stosunku do ogólnej liczby działań terrorystycznych – będzie stosunkowo wysoka. Pośrednim przykładem tych działań może być rosnąca liczba anonimowych zgłoszeń o podłożonym ładunku wybuchowym w obiekcie.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58, z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
5. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
6. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobu użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. nr 63, poz. 296 z późn. zm.).
9. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
10. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
11. Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
12. Zarządzenie nr 19 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 2, poz. 15).
13. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego (Dz. U. nr 194, poz. 1632).
14. Zarządzenie nr 21 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
15. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
16. Rozkaz nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działań pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą.
17. Rozkaz nr 5 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 czerwca 1995 r. o wprowadzeniu do użycia służbowego instrukcji w sprawie użycia kolczatki drogowej.
18. Zarządzenie nr 495 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie sposobu pełnienia służby na drogach przez policjantów (Dz. Urz. KGP nr 9, poz. 39).
19. Zarządzenie nr 833 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 107).
20. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terroru z użyciem materiałów wybuchowych oraz in-

nych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
21. Plan działań blokadowych właściwej jednostki Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 3. 4

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Uprowadzenie zakładników

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia uprowadzonej osoby (osób).
2. Zagrożenie życia i zdrowia osoby (osób) mającej styczność z grupą przestępczą lub osoby prowadzącej pertraktacje z porywaczami bez wiedzy organów ścigania.
3. Wystąpienie z żądaniami w stosunku do państw obcych, których obywatele zostali uprowadzeni przez grupę przestępczą.
4. Zagrożenie nielegalnymi zgromadzeniami przeciwstawiających się zaistniałemu aktowi terroru.
5. Wysłanie przez porywaczy nierealnych żądań (politycznych, gospodarczych, osobistych), co może skutkować uszkodzeniem ciała lub fizyczną likwidacją uprowadzonej osoby (osób).
6. Wystąpienie blokady komunikacyjnej w miejscu zlokalizowania grupy przestępczej wraz z uprowadzoną osobą (osobami).
7. Zagrożenie zniszczenia mienia prywatnego lub publicznego.
8. Uzyskanie od uprowadzonej osoby (osób) informacji, które mogą służyć do popełnienia innych przestępstw.
9. Zagrożenie dla użytkowników ciągów komunikacyjnych w trakcie trwania pościgu za grupą przestępczą (przemieszczającą się z uprowadzoną osobą).
10. Przemieszczanie się grupy przestępczej wraz z uprowadzoną osobą (osobami) w kierunku granicy RP celem jej przekroczenia i opuszczenia terytorium RP.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Przyjęcie informacji o zaistniałym zdarzeniu przez służbę dyżurną, dokonanie jej oceny i podjęcie wstępnych czynności zgodnie z algorytmem postępowania.
2. Przejęcie dowodzenia akcją (operacją) przez funkcjonariusza wyznaczonego przez kierownika jednostki.
3. Powiadomienie o zdarzeniu właściwego miejscowo kierownika Zespołu/Grupy ds. Aktów Terroru Kryminalnego (ATK).
4. Zapewnienie sprawnego obiegu informacji.
5. Powołanie Sztabu KWP (KPP/ KMP) w celu rozwiązania zaistniałego problemu.
6. Wydanie decyzji przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego/powiatowego/miejskiego) do stosownych działań.
7. Prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych przez służby kryminalne. Skierowanie SPAP w rejon zaistniałego zdarzenia.
8. W przypadku wystąpienia takiej konieczności – wnioskowanie do Komendanta Głównego Policji o skierowanie dodatkowych sił i środków.
9. Użycie policyjnego śmigłowca celem bieżącego monitorowania sytuacji.
10. Powołanie i skierowanie w nakazany rejon Policyjnego Zespołu Negocjatorów do dyspozycji Dowódcy Operacji (Akcji). W razie możliwości uniemożliwienie przemieszczania się grupy przestępczej wraz z uprowadzoną osobą.
11. Opracowanie planu obezwładnienia sprawców uprowadzenia osoby (osób) przez siły SPAP, zapewnienie bazy logistycznej dla sił biorących udział w działaniach (środki pływające, śmigłowiec policyjny, inne), zapewnienie zaplecza medycznego.
12. Zapewnienie siłami służby ruchu drogowego objazdów oraz ewentualnej ewakuacji ludności zamieszkującej w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca kryjówki zlokalizowanej grupy przestępczej (osoby uprowadzonej).
13. Współdziałanie z innymi podmiotami biorącymi udział w działaniach antyterrorystycznych.
14. Prowadzenie czynności procesowych przy udziale prokuratury.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Wydział Zarządzania Kryzysowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego (Miejskiego/Powiatowego).
2. Państwowa Straż Pożarna.
3. Właściwy terytorialnie oddział Straży Granicznej.
4. Wojewódzki Sztab Wojskowy (w przypadku popełnienia aktu terroru przez żołnierzy).
5. Służba zdrowia.
6. Inne (nadleśnictwa, GOPR, TOPR, straże gminne (miejskie itp.).

5. Uwagi

Nasilające się zjawisko porwania osób, głównie dla okupu, może przekształcić się (wzorem ugrupowań lewackich państw zachodnich) w uprowadzenia o charakterze politycznym, co będzie skutkowało wzmożonym zainteresowaniem opinii publicznej. Skutkiem wystąpienia takiej sytuacji będzie presja na służby (w tym Policję) do zintensyfikowania działań zapobiegawczych.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.)
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
5. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji w sprawie szczególnych zasad organizacji i zakresu działania pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
6. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobu użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. nr 63, poz. 296 z późn. zm.).
9. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
10. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
11. Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
12. Zarządzenie nr 19 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 2, poz. 15).
13. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego (Dz. U. nr 194, poz. 1632).
14. Zarządzenie nr 21 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
15. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
16. Rozkaz nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działań pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą.
17. Rozkaz nr 5 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 czerwca 1995 r. o wprowadzeniu do użycia służbowego instrukcji w sprawie użycia kolczatki drogowej.
18. Zarządzenie nr 495 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie sposobu pełnienia służby na drogach przez policjantów (Dz. Urz. KGP nr 9, poz. 39).
19. Zarządzenie nr 833 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz. Urz. KGP nr 17, poz. 107).

20. Zarządzenie nr 845 p.f Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji pracy i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terroru z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
21. Plan działań blokadowych właściwej jednostki Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Niewypały i niewybuchy – Sytuacja nr 4

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Zagrożenie niewypałami i niewybuchami

Występuje w wyniku ujawnienia niewypałów i niewybuchów w postaci:

- zapalników,
- pocisków,
- bomb lotniczych,
- nabojów artyleryjskich i karabinowych,
- pancernic,
- granatów,
- min wszelkich typów,
- ładunków materiałów wybuchowych,
- złomu metalowego zawierającego resztki materiałów wybuchowych.

Uwaga:

Materiały wybuchowe stosowane w technice wojskowej w praktyce są całkowicie odporne na działanie warunków atmosferycznych i niezależnie od daty produkcji zachowują swe właściwości wybuchowe.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Pojawienie się objawów paniki i związane z tym niereagowanie na wydawane polecenia, jak i nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
2. Dezorganizacja szlaków komunikacyjnych.
3. Kradzieże mienia pozostawionego przez ewakuowanych mieszkańców.
4. Zbiegowiska.
5. Poszkodowani (ofiary śmiertelne, ranni).

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

Zadania ogólne:

1. Zapewnienie dojazdu i wyjazdu ekipom i jednostkom eliminującym zagrożenie.
2. Zabezpieczenie i izolacja miejsca ujawnienia niewypału lub niewybuchu, w tym niedopuszczenie w miejsce zdarzenia osób postronnych i gapiów.
3. Niedopuszczenie do tworzenia się zbiegowisk i zapobieganie objawom paniki.
4. Zorganizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach.
5. Regulacja ruchu osób i pojazdów.
6. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami.
7. Ochrona porządku podczas przeprowadzania ewakuacji.
8. Ochrona mienia pozostawionego przez ewakuowanych.
9. Udzielenie pomocy organom prowadzącym ewakuację.
10. Informowanie społeczeństwa o zagrożeniu i jego ustąpieniu.

Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji:

1. Przyjęcie informacji o zdarzeniu.

2. Wysłanie na miejsce zdarzenia patrolu w celu zebrania dodatkowych, szczegółowych informacji związanych ze zdarzeniem oraz zabezpieczenia miejsca ujawnienia niewypału lub niewybuchu.
3. Powiadomienie patrolu saperskiego oraz, w zależności od zaistniałej sytuacji, innych służb i inspekcji.
4. W razie potrzeby w trybie alarmowym skierowanie na miejsce zdarzenia dodatkowych funkcjonariuszy.
5. W razie potrzeby powołanie i organizacja pracy sztabu kryzysowego.
6. Przeprowadzenie czynności wyjaśniających (dochodzeniowo-śledczych).

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

Instytucje współdziałające:

1. Patrol saperski.
2. Państwowa Straż Pożarna.
3. Pogotowie ratunkowe.
4. Pogotowie gazowe.
5. Pogotowie energetyczne.
6. Wojewódzkie, powiatowe i gminne wydziały zarządzania kryzysowego.
7. Żandarmeria Wojskowa,
8. Straż gminna (miejska).

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58, z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt. 1, 2, 3, 4, 6).
2. Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
3. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 roku w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Kłęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 1 a

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Powódź

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji (na terenach objętych powodzią)

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Zagrożenie utraty mienia.
3. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego.
4. Wystąpienie utrudnień w poruszaniu się na szlakach komunikacyjnych (drogowych, kolejowych) spowodowanych masowym niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności na tereny nieobjęte powodzią.
5. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
6. Wystąpienie utrudnień w przemieszczaniu ludności w związku z zarządną ewakuacją.
7. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym przeciwko mieniu:
 - kradzieże mienia pozostawionego przez ewakuowanych,
 - kradzieże mienia osób ewakuowanych z miejsc jego przechowywania,
 - kradzieże i napady na transporty z pomocą humanitarną,

- kradzieże pomocy humanitarnej z punktów jej magazynowania i dystrybucji.
- 8. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.
- 9. Zamieszki w miejscach przebywania osób ewakuowanych.
- 10. Próby wyludzenia i pobieranie nienależnej pomocy, w tym pomocy humanitarnej.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Po przyjęciu informacji o zdarzeniu skierować na miejsce jego wystąpienia siły będące w służbie w celu zebrania dodatkowych, szczegółowych informacji związanych ze zdarzeniem oraz podjęcia niezbędnych działań na miejscu zdarzenia.
2. Powiadomić o zdarzeniu inne służby, strażę i inspekcje.
3. W razie potrzeby w trybie alarmowym skierować na miejsce zdarzenia dodatkowych funkcjonariuszy.
4. W razie potrzeby powołać w jednostce Policji sztab kryzysowy.
5. Nawiązać współpracę i wymianę informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków powodzi.
6. Przygotować i zabezpieczyć własne obiekty i sprzęt na wypadek zagrożenia powodzią.
7. Uzpełnić wyposażenie funkcjonariuszy w sprzęt niezbędny do działania w warunkach powodzi.
8. Zabezpieczyć prowadzone działania pod względem logistycznym oraz zapewnić sprawne funkcjonowanie jednostki Policji.

Działania Policji na terenach objętych powodzią polegają m.in. na:

- alarmowaniu ludności o występującym niebezpieczeństwie,
- monitorowaniu terenów zagrożonych powodzią,
- zapewnieniu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- zapewnieniu pomocy w ewakuacji osobom w podeszłym wieku, poszkodowanym i chorym,
- zabezpieczeniu mienia ewakuowanej ludności w punktach jego składowania,
- zlokalizowaniu miejsc newralgicznych na drogach i ich zabezpieczeniu,
- zorganizowaniu patroli zapobiegających kradzieżom pozostawionego mienia na terenach opuszczonych przez ludność po zarządzeniu ewakuacji,
- zorganizowaniu objazdów miejsc i rejonów zatopionych i zagrożonych zatopieniem,
- informowaniu środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu,
- prowadzeniu czynności dochodzeniowo-śledczych zmierzających do ustalenia przyczyn awarii urządzeń hydrotechnicznych,
- identyfikacji ofiar śmiertelnych zdarzeń.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:
 - wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
 - uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsce rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsce rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
 - proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
 - informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
 - uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.
2. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:
 - uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
 - ustalanie stref zagrożonych i zabezpieczenie ich przed dostępem osób nieupoważnionych,
 - pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych obiektów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
 - wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.

3. Ze służbą zdrowia:

- uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karetek pogotowia do miejsc zagrożonych,
- wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.

4. Z organami inspekcji sanitarnej:

- udzielanie pomocy w egzekwowaniu przepisów sanitarnych wprowadzonych doraźnie w związku z powodzią,
- udzielanie pomocy w przewozie leków i szczepionek dla poszkodowanych,
- wymiana informacji o zagrożeniach skażeniami i zakażeniami.

5. Z zarządcami dróg:

- uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie.
- wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
- wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.

6. Z organami administracji wojskowej:

- uzgadnianie tras dojazdu sprzętu wojskowego (ciężkiego i ponadgabarytowego) i ewentualne pilotowanie,
- organizowanie i prowadzenie wspólnych patroli prewencyjnych z Żandarmerią Wojskową,
- wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia,
- wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach.

7. Ze Strażą Graniczną:

- uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
- uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów Straży Granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
4. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wykonania art. 5 dekretu o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 37, poz. 158) – (§ 5 ust. 1 i 2).
6. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.) – (art. 46 § 1, § 2, § 3 pkt 2).
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).
8. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, 4a, art. 16, art. 23).

9. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, art. 33b pkt 3, art. 34 ust. 1a i 1b, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
11. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
12. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
13. Wytyczne nr 3 roku Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
14. Porozumienie między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Kłęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 1 b

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Pożar

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Zagrożenie utraty mienia.
3. Zagrożenie dla środowiska.
4. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego.
5. Wystąpienie utrudnień w poruszaniu się na szlakach komunikacyjnych (drogowych, kolejowych) spowodowanych masowym niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności na tereny nieobjęte pożarem.
6. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
7. Wystąpienie utrudnień w przemieszczaniu ludności w związku z zarządzoną ewakuacją.
8. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym przeciwko mieniu:
 - kradzieże mienia osób ewakuowanych z miejsc jego przechowywania,
 - kradzieże i napady na transporty z pomocą humanitarną,
 - kradzieże pomocy humanitarnej z punktów jej magazynowania i dystrybucji.
9. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.
10. Zamieszki w miejscach przebywania osób ewakuowanych.
11. Próby wyłudzenia i pobieranie nienależnej pomocy, w tym pomocy humanitarnej.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Po przyjęciu informacji o zdarzeniu skierować na miejsce jego wystąpienia siły będące w służbie w celu zebrania dodatkowych, szczegółowych informacji związanych ze zdarzeniem oraz podjęcia niezbędnych działań na miejscu zdarzenia.
2. Powiadomić o zdarzeniu inne służby, strażę i inspekcje.
3. W razie potrzeby w trybie alarmowym skierować na miejsce zdarzenia dodatkowych funkcjonariuszy.
4. W razie potrzeby powołać w jednostce Policji sztab kryzysowy.
5. Nawiązać współpracę i wymianę informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do walki z pożarami, wchodzącymi w skład krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

6. Przygotować i zabezpieczyć własne obiekty i sprzęt na wypadek zagrożenia pożarem.
7. Zabezpieczyć prowadzone działania pod względem logistycznym oraz zapewnić sprawne funkcjonowanie jednostki Policji.

Działania Policji wokół terenów objętych pożarem polegają m.in. na:

- alarmowaniu ludności o występującym niebezpieczeństwie,
- monitorowaniu terenów zagrożonych pożarem,
- zapewnieniu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- zapewnieniu pomocy w ewakuacji osobom w podeszłym wieku, poszkodowanym i chorym,
- zabezpieczeniu mienia ewakuowanej ludności w punktach jego składowania m.in. poprzez zorganizowanie patroli zapobiegających kradzieżom,
- zlokalizowaniu miejsc newralgicznych na drogach i ich zabezpieczeniu,
- zorganizowaniu objazdów miejsc i rejonów występowania pożarów i zagrożonych pożarami,
- informowaniu środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu,
- prowadzeniu czynności dochodzeniowo-śledczych zmierzających do ustalenia przyczyn pożaru,
- identyfikacji ofiar śmiertelnych zdarzeń.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:
 - wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
 - uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsca rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsca rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
 - proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
 - informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
 - uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.
2. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:
 - uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
 - ustalanie stref zagrożonych i zabezpieczenie ich przed dostępem osób nieupoważnionych,
 - pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych obiektów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
 - wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.
3. Ze służbą zdrowia:
 - uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karetek pogotowia do miejsc zagrożonych,
 - wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.
4. Z zarządcami dróg:
 - uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie.
 - wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
 - wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.
5. Z organami administracji wojskowej:
 - uzgadnianie tras dojazdu sprzętu wojskowego (ciężkiego i ponadgabarytowego) do miejsca pożaru i ewentualne pilotowanie,
 - organizowanie i prowadzenia wspólnych patroli prewencyjnych z żandarmerią wojskową,
 - wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia,
 - wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach.

6. Ze Strażą Graniczną:

- uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
- uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów straży granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
3. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, art. 16, art. 23).
4. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, ust. 2, art. 33b pkt 3, art. 34 ust. 1b, ust. 2, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
5. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.) – (art. 21).
6. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 z późn. zm.) – (art. 9 i 25).
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 r. w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. nr 54, poz. 259) – (§ 1 i 2).
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
9. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
10. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
11. Wytoczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
12. Porozumienie między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**Klęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 1 c****1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową****Intensywne opady atmosferyczne:**

- śnieg,
- grad,

- marznący deszcz,
- deszcz.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Zagrożenie zniszczenia mienia.
3. Ograniczenia lub paraliż transportu drogowego, kolejowego i lotniczego.
4. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego.
5. Brak zasilania w energię elektryczną, ciepłą, brak łączności spowodowany uszkodzeniem lub zniszczeniem sieci energetycznej, telekomunikacyjnej.
6. Utrudnienia lub brak zaopatrzenia w żywność i inne niezbędne artykuły.
7. Zagrożenie spowodowane zatrzymaniem transportu materiałów niebezpiecznych.
8. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
9. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym przeciwko mieniu.
10. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Stałe monitorowanie stanu przejezdności szlaków komunikacyjnych oraz rejonów potencjalnych zagrożeń dla ludności.
2. Nawiązanie współpracy i wymiana informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków zagrożeń.
3. Ułatwianie – poprzez informowanie o dogodnych objazdach oraz pilotowanie – przejazdów specjalistycznych służb interwencyjnych i ratowniczych.
4. Udzielanie bezpośredniej pomocy osobom, które utknęły w drodze i były zagrożone utratą zdrowia lub życia.
5. Organizowanie objazdów, kierowanie ruchem na skrzyżowaniach dróg publicznych oraz informowanie kierowców i mieszkańców – poprzez lokalne media – o istniejących objazdach i rzeczywistych zagrożeniach dla życia i zdrowia ludzi oraz faktycznych utrudnieniach w komunikacji,
6. Natychmiastowe reagowanie na wypadki i kolizje w transporcie w celu zmniejszenia utrudnień na szlakach komunikacyjnych.
7. Egzekwowanie wydanych przez właściwe instytucje decyzji co do przemieszczania się pojazdów po drogach publicznych, w tym pojazdów ciężarowych, poprzez kierowanie ich na odpowiednio przygotowane parkingi wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych.
8. W razie potrzeby przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy potrzebującym, np. poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji m.in. agregatów prądotwórczych, kuchni polowych, termosów, koców, śpiworów oraz dodatkowych środków transportu.
9. Użycie lotnictwa policyjnego obejmujące w szczególności:
 - rozpoznanie zagrożeń,
 - transport pomocy medycznej,
 - dostarczanie żywności i lekarstw potrzebującym.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:
 - wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
 - uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsca rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsca rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
 - proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
 - informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
 - uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.

2. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:

- uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
- pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych rejonów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
- wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.

3. Ze służbą zdrowia:

- uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karetki pogotowia do miejsc zagrożonych,
- wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.

4. Z zarządcami dróg:

- uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie,
- wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
- wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.

5. Z organami administracji wojskowej:

- organizowanie i prowadzenie wspólnych patroli prewencyjnych z Żandarmerią Wojskową,
- wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia.

6. Ze Strażą Graniczną:

- uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
- uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów Straży Granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
4. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wykonania art. 5 dekretu o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiołowych (Dz. U. nr 37, poz. 158) – (§ 5 ust. 1 i 2).
6. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.) – (art. 46 § 1, § 2, § 3 pkt 2).
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).
8. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, art. 16, art. 23).

9. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, art. 33b pkt 3, art. 34 ust. 1a i 1b, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
10. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.) – (art. 21).
11. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 z późn. zm.) – (art. 9 i 25).
12. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
13. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
14. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
15. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
16. Porozumienie między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Kłęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 2 a

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Katastrofa budowlana

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Zniszczenie mienia.
3. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego.
4. Wystąpienie utrudnień w poruszaniu się na szlakach komunikacyjnych (drogowych, kolejowych) spowodowanych masowym niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności na tereny nieobjęte katastrofą budowlaną.
5. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
6. Wystąpienie utrudnień w przemieszczaniu ludności w związku z zarządzoną ewakuacją.
7. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym przeciwko mieniu:
 - kradzieże mienia pozostawionego przez ewakuowanych,
 - kradzieże mienia osób ewakuowanych z miejsc jego przechowywania,
 - kradzieże i napady na transporty z pomocą humanitarną,
 - kradzieże pomocy humanitarnej z punktów jej magazynowania i dystrybucji.
8. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.
9. Próby wyludzenia i pobieranie nienależnej pomocy, w tym pomocy humanitarnej.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Po przyjęciu informacji o zdarzeniu skierować na miejsce jego wystąpienia siły będące w służbie w celu zebrania dodatkowych, szczegółowych informacji związanych ze zdarzeniem oraz podjąć niezbędne działania na miejscu zdarzenia.
2. Powiadomić o zdarzeniu inne służby, straże i inspekcje, w tym właściwy organ nadzoru budowlanego.
3. W razie potrzeby w trybie alarmowym skierować na miejsce zdarzenia dodatkowych funkcjonariuszy.

4. W razie potrzeby powołać w jednostce Policji sztab kryzysowy.
5. Nawiązać współpracę i wymianę informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi w sprawach ratownictwa technicznego, wchodzącymi w skład krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
6. Zabezpieczyć prowadzone działania pod względem logistycznym.

Działania Policji na terenach objętych katastrofą budowlaną polegają m.in. na:

- alarmowaniu ludności o występującym niebezpieczeństwie,
- monitorowaniu terenów przyległych,
- zapewnieniu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- umożliwieniu swobodnego dojazdu i wyjazdu ekipom i jednostkom ratowniczym,
- zapewnieniu pomocy w ewakuacji osobom w podeszłym wieku, poszkodowanym i chorym,
- zabezpieczeniu mienia ewakuowanej ludności w punktach jego składowania m.in. poprzez zorganizowanie patroli zapobiegających kradzieżom,
- zlokalizowaniu miejsc newralgicznych na drogach i ich zabezpieczeniu,
- zorganizowaniu objazdów miejsc i rejonów wystąpienia katastrofy budowlanej,
- informowaniu środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu,
- prowadzeniu czynności dochodzeniowo-śledczych zmierzających do ustalenia przyczyn katastrofy budowlanej,
- identyfikacji ofiar śmiertelnych zdarzeń.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:
 - wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
 - uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsca rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsca rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
 - proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
 - informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
 - uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.
2. Z właściwym organem nadzoru budowlanego:
 - konsultowanie proponowanych do wykonania przez Policję niezbędnych zadań (uwzględniające możliwości sił i środków) w czasie akcji likwidacji skutków katastrofy budowlanej,
 - prowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie przyczyn katastrofy budowlanej.
3. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:
 - uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
 - pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych rejonów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
 - wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.
4. Ze służbą zdrowia:
 - uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karetek pogotowia do miejsc zagrożonych,
 - wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.
5. Z zarządcami dróg:
 - uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie,
 - wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
 - wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.
6. Z organami administracji wojskowej:
 - organizowanie i prowadzenie wspólnych patroli prewencyjnych z Żandarmerią Wojskową,

- wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia.

7. Ze Strażą Graniczną:

- uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
- uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów Straży Granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) – (art. 75 ust. 1 pkt 3 lit. b, art. 76 ust. 2).
3. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
5. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wykonania art. 5 dekretu o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 37, poz. 158) – (§ 5 ust. 1 i 2).
7. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.) – (art. 46 § 1, § 2, § 3 pkt 2).
8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).
9. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, art. 16, art. 23).
10. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, art. 33b pkt 3, art. 34 ust. 1a i 1b, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
11. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.) – (art. 21).
12. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147 poz. 1229 z późn. zm.) – (art. 9 i 25).
13. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. nr 111, poz. 1311) – (§ 31).
14. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
15. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
16. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).

17. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
18. Porozumienie między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Kłęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 2 b

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Uwolnienie niebezpiecznych substancji chemicznych:

- w transporcie drogowym, kolejowym, rurociągowym, w żegludze morskiej i śródlądowej,
- w przemyśle,
- w magazynowaniu.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Zagrożenie środowiska naturalnego.
3. Zniszczenie mienia.
4. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego.
5. Wystąpienie utrudnień w poruszaniu się na szlakach komunikacyjnych (drogowych, kolejowych) spowodowanych masowym niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności na tereny nieobjęte zagrożeniem.
6. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
7. Wystąpienie utrudnień w przemieszczaniu ludności w związku z zarządzoną ewakuacją.
8. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym przeciwko mieniu:
 - kradzieże mienia pozostawionego przez ewakuowanych,
 - kradzieże mienia osób ewakuowanych z miejsc jego przechowywania,
 - kradzieże i napady na transporty z pomocą humanitarną,
 - kradzieże pomocy humanitarnej z punktów jej magazynowania i dystrybucji.
9. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Po przyjęciu informacji o zdarzeniu skierować na miejsce jego wystąpienia siły będące w służbie w celu zebrania dodatkowych, szczegółowych informacji związanych ze zdarzeniem oraz podjąć niezbędne działania na miejscu zdarzenia.
2. Powiadomić o zdarzeniu inne służby, strażę i inspekcje.
3. W razie potrzeby w trybie alarmowym skierować na miejsce zdarzenia dodatkowych funkcjonariuszy.
4. W razie potrzeby powołać w jednostce Policji sztab kryzysowy.
5. Nawiązać współpracę i wymianę informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami, właściwymi w sprawach ratownictwa chemicznego i ekologicznego, wchodzącymi w skład krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
6. Przygotować i zabezpieczyć własne obiekty i sprzęt na wypadek zagrożenia niebezpieczną substancją chemiczną.
7. Zabezpieczyć prowadzone działania pod względem logistycznym.

Działania Policji na terenach objętych oddziaływaniem niebezpiecznych substancji chemicznych polegają m.in. na:

- alarmowaniu ludności o występującym niebezpieczeństwie,

- monitorowaniu terenów przyległych,
- zapewnieniu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- umożliwieniu swobodnego dojazdu i wyjazdu ekipom i jednostkom ratowniczym,
- zapewnieniu pomocy w ewakuacji osobom w podeszłym wieku, poszkodowanym i chorym,
- zabezpieczeniu mienia ewakuowanej ludności w punktach jego składowania m.in. poprzez zorganizowanie patroli zapobiegających kradzieżom,
- zlokalizowaniu miejsc newralgicznych na drogach i ich zabezpieczeniu,
- zorganizowaniu objazdów miejsc i rejonów wystąpienia zagrożenia,
- informowaniu środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu,
- prowadzeniu czynności dochodzeniowo-śledczych zmierzających do ustalenia przyczyn uwolnienia niebezpiecznej substancji chemicznej,
- identyfikacji ofiar śmiertelnych zdarzeń.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:
 - wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
 - uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsca rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsca rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
 - proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
 - informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
 - uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.
2. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:
 - uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
 - pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych rejonów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
 - wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.
3. Ze służbą zdrowia:
 - uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karetek pogotowia do miejsc zagrożonych,
 - wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.
4. Z zarządcami dróg:
 - uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie,
 - wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
 - wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.
5. Z organami administracji wojskowej:
 - organizowanie i prowadzenie wspólnych patroli prewencyjnych z Żandarmerią Wojskową,
 - wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach,
 - wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia.
6. Ze Strażą Graniczną:
 - uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
 - uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów Straży Granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
 - wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 z późn. zm.) – (art. 245 ust. 1 i 2).
3. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. nr 5, poz. 43 z późn. zm.) – (art. 54 ust. 2).
4. Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. nr 109, poz. 1156 z późn. zm.) – (art. 43 ust.1).
5. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
6. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.) – (art. 6 ust. 1 pkt 1).
7. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie towarów niebezpiecznych, których przewóz drogowy podlega obowiązkowi zgłoszenia (Dz. U. nr 241, poz. 2085) – (§ 2).
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
9. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wykonania art. 5 dekretu o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiołowych (Dz. U. nr 37, poz. 158) – (§ 5 ust. 1 i 2).
11. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.) – (art. 46 § 1, § 2, § 3 pkt 2).
12. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).
13. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, art. 16, art. 23).
14. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, art. 33b pkt 3, art. 34 ust. 1a i 1b, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
15. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.) – (art. 21).
16. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 z późn. zm.) – (art. 9 i 25).
17. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. z 1999 r. nr 111, poz. 1311) – (§ 31).
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
19. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
20. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).

21. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
22. Porozumienie między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Kłęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 2 c

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Awaria systemów energetycznych dotycząca dostaw:

- energii elektrycznej,
- paliw gazowych,
- ciepła.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Zagrożenie utraty mienia.
3. Zagrożenie uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych.
4. Ograniczenia lub paraliż transportu drogowego, kolejowego i lotniczego, możliwość wystąpienia kolizji i katastrof.
5. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego – możliwość wystąpienia niepokojów społecznych.
6. Utrudnienia lub brak zaopatrzenia w żywność i inne niezbędne artykuły.
7. Możliwość wystąpienia zdarzeń wynikających z zakłóceń pracy w zakładach przechowujących i produkujących niebezpieczne substancje chemiczne lub awarii urządzeń hydrotechnicznych spiętrzających wodę.
8. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
9. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym. Zwiększona liczba przestępstw i wykroczeń pospolicznych (kradzieże z włamaniem, kradzieże, rozboje, niszczenie mienia).
10. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Po wystąpieniu zdarzenia skierować na miejsca wystąpienia jego skutków siły będące w służbie w celu zebrania dodatkowych, szczegółowych informacji związanych ze zdarzeniem oraz podjąć niezbędne działania na miejscu zdarzenia.
2. Powiadomić o zdarzeniu inne służby, strażę i inspekcje.
3. Dostosować systemy alarmowania i powiadamiania stanów osobowych jednostek Policji, w tym także w sytuacji braku łączności.
4. W razie potrzeby w trybie alarmowym skierować na miejsce zdarzenia dodatkowych funkcjonariuszy.
5. W razie potrzeby powołać w jednostce Policji sztab kryzysowy.
6. Nawiązać współpracę i wymianę informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami, właściwymi w sprawach walki z pożarami, ratownictwa technicznego i chemicznego, wchodzącymi w skład krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
7. Przygotować i zabezpieczyć własne obiekty i sprzęt na wypadek zagrożenia braku dostawy energii elektrycznej i ciepłej.
8. Zabezpieczyć prowadzone działania pod względem logistycznym.

Działania Policji na terenach objętych awarią systemów energetycznych polegają m.in. na:

- alarmowaniu ludności o występującym niebezpieczeństwie,
- monitorowaniu terenów objętych skutkami awarii,
- zapewnieniu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- umożliwieniu swobodnego dojazdu i wyjazdu ekipom i jednostkom ratowniczym,
- zapewnieniu pomocy w ewakuacji osobom w podeszłym wieku, poszkodowanym i chorym,
- zabezpieczeniu mienia ewakuowanej ludności w punktach jego składowania m.in. poprzez zorganizowanie patroli zapobiegających kradzieżom,
- zlokalizowaniu miejsc newralgicznych na drogach i ich zabezpieczeniu,
- zorganizowaniu objazdów miejsc i rejonów wystąpienia zagrożenia,
- informowaniu środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu,
- prowadzeniu czynności dochodzeniowo-śledczych zmierzających do ustalenia przyczyn powstania awarii systemu energetycznego,
- identyfikacji ofiar śmiertelnych zdarzeń.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:

- wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
- uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsca rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsca rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
- proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
- informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
- uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.

2. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:

- uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
- pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych rejonów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
- wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.

3. Z przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła:

- w zakresie przekazu informacji na temat przewidywanego czasu trwania awarii,
- podejmowanie przedsięwzięć w zakresie przywrócenia funkcjonowania systemów przesyłowych oraz związaną z tym potrzebą udzielenia wsparcia przez Policję.

4. Ze służbą zdrowia:

- uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karetek pogotowia do miejsc zagrożonych,
- wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.

5. Z zarządcami dróg:

- uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie,
- wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
- wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.

6. Z organami administracji wojskowej:

- organizowanie i prowadzenia wspólnych patroli prewencyjnych z Żandarmerią Wojskową,
- wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia.

7. Ze Strażą Graniczną:

- uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
- uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów Straży Granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15-18).
2. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
3. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.) – (art. 6 ust. 1 pkt 1).
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410, z późn. zm.).
5. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wykonania art. 5 dekretu o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. nr 37, poz. 158) – (§ 5 ust. 1 i 2).
7. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.) – (art. 46 § 1, § 2, § 3 pkt 2).
8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).
9. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, art. 16, art. 23).
10. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, art. 33b pkt 3, art. 34 ust. 1a i 1b, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
11. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1230 z późn. zm.) – (art. 21).
12. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. nr 147 poz. 1229 z późn. zm.) – (art. 9 i 25).
13. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. nr 111, poz. 1311) – (§ 31).
14. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
15. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
16. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
17. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.

18. Porozumienie między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Kłęski żywiołowe – Sytuacja nr 5. 3

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Choroby zakaźne:

- ludzi (epidemie),
- zwierząt (epizootia),
- roślin (epifitozy).

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi.
2. Znaczne straty społeczne i ekonomiczne.
3. Zagrożenie naruszenia porządku publicznego – możliwość wystąpienia niepokojów społecznych.
4. Paraliż ekonomiczny regionów lub kraju.
5. Wystąpienie objawów paniki wśród ludności, brak reakcji na wydawane polecenia, nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego.
6. Utrudnienia lub brak zaopatrzenia w żywność i inne niezbędne artykuły.
7. Wzrost przestępczości o charakterze kryminalnym. Zwiększona liczba przestępstw i wykroczeń pospolicznych (kradzieże z włamaniem, kradzieże, rozboje, niszczenie mienia).
8. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz przez służby ratownicze i porządkowe.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Po przyjęciu informacji o wystąpieniu zagrożenia powiadomić o zdarzeniu inne służby, strażę i inspekcje.
2. Nawiązać współpracę i wymianę informacji z organem administracji publicznej i innymi instytucjami, właściwymi w sprawach zwalczania chorób zakaźnych ludzi, zwierząt i roślin.
3. W razie potrzeby powołać w jednostce Policji sztab kryzysowy.
4. Wyposażyć funkcjonariuszy w niezbędny sprzęt ochrony osobistej.
5. Postawić w stan gotowości i skierować do działań odpowiednie siły i środki.
6. Uruchamiać działania odpowiednio do rozwoju sytuacji spowodowanej zagrożeniem.
7. Zabezpieczyć prowadzone działania pod względem logistycznym oraz zapewnić sprawne funkcjonowanie jednostki Policji.

Działania Policji na terenach objętych chorobami zakaźnymi polegają m.in. na:

- przekazywaniu ludności informacji i komunikatów o występującym niebezpieczeństwie,
- monitorowaniu terenów występowania zagrożenia,
- zapewnieniu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- umożliwieniu swobodnego dojazdu i wyjazdu ekipom i jednostkom ratowniczym,
- ochronie porządku w miejscach pracy punktów medycznych, punktów zbiórek uszkodzonych itp.,
- uzyskiwaniu i przekazywaniu informacji o miejscach pomocy medycznej,
- zlokalizowaniu miejsc newralgicznych na drogach i ich zabezpieczenie,
- zorganizowaniu objazdów miejsc i rejonów wystąpienia zagrożenia,
- informowaniu środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu,
- udostępnianiu policyjnych środków transportu na potrzeby działań ratowniczych,

- prowadzeniu czynności dochodzeniowo-śledczych zmierzających do ustalenia przyczyn powstania choroby zakaźnej,
- identyfikacji ofiar śmiertelnych zdarzeń.

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Z zespołami reagowania kryzysowego organów administracji publicznej:

- wymiana informacji o istniejących i przewidywanych zagrożeniach,
- uzgadnianie zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia (drogi ewakuacji, punkty zbiórek, miejsca rozmieszczenia ewakuowanej ludności i mienia, miejsca rozmieszczenia punktów pomocy humanitarnej),
- proponowanie wprowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej przepisów porządkowych na określonym terenie,
- informowanie o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach,
- uzgadnianie wspólnej polityki informacyjnej.

2. Ze służbą zdrowia:

- uzgadnianie i zabezpieczanie tras przejazdu karet pogotowia do miejsc zagrożonych,
- wymiana informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach.

3. Z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej:

- udzielanie pomocy w egzekwowaniu przepisów sanitarnych wprowadzonych doraźnie w związku ze zdarzeniem,
- udzielanie pomocy w przewozie leków i szczepionek na potrzeby poszkodowanych (pilotowanie pojazdów),
- wymiana informacji o zagrożeniach skażeniami i zakażeniami.

4. Z organami Inspekcji Weterynaryjnej:

- udzielanie pomocy w egzekwowaniu przepisów wprowadzonych na danym terenie w związku z zaistniałą sytuacją,
- udział w likwidacji zagrożeń ze strony niebezpiecznych zwierząt,
- wymiana informacji o zagrożeniach dla ludzi i środowiska wywołanych sytuacją.

5. Z organami Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa:

- współdziałanie w zakresie wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych,
- przeprowadzanie urzędowej kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na drogach i w środkach transportu,
- wymiana informacji o zagrożeniach wynikających z wystąpienia chorób roślin.

6. Z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:

- uzgadnianie organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
- pomoc w egzekwowaniu poleceń wydanych przez kierującego akcją ratowniczą dotyczących ewakuacji mieszkańców z zagrożonych rejonów, usunięcie pojazdów lub innego sprzętu utrudniającego prowadzenie działań,
- wymiana informacji o ofiarach i osobach zaginionych.

7. Z zarządcami dróg:

- uzgadnianie objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowanie,
- wymiana informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu,
- wymiana informacji o sytuacji na drogach oraz informowanie użytkowników dróg za pośrednictwem środków masowego przekazu.

8. Z organami administracji wojskowej:

- organizowanie i prowadzenie wspólnych patroli prewencyjnych z Żandarmerią Wojskową,
- wykorzystanie obiektów wojskowych do zakwaterowania i wyżywienia policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o przegrupowaniach wojsk i potrzebach w zakresie zabezpieczenia ich przemieszczenia.

9. Ze Strażą Graniczną:

- uzgadnianie wspólnych działań porządkowych w strefie nadgranicznej,
- uzgadnianie możliwości wykorzystania obiektów Straży Granicznej dla potrzeb zakwaterowania policjantów biorących udział w działaniach,
- wymiana informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Uwagi

Z uwagi na ryzyko bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia nie są dozwolone czynności, których wykonanie wiąże się z bezpośrednim fizycznym kontaktem policjanta z potencjalnie skażoną substancją (osobą lub zwierzęciem). Niezbędne czynności mogą być wykonane wyłącznie w odpowiednim ubraniu ochronnym, na które składa się odzież ochronna osłaniająca ciało i maska zabezpieczająca drogi oddechowe.

W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych realizowanych przez gminny zespół reagowania, powiatowy i wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.) – (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 6, art. 14 ust. 1, 2, 3, art. 15 - 18).
2. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. nr 126, poz. 1384 z późn. zm.) – (egzekwowanie stosowania się do ograniczeń, obowiązków, nakazów lub zakazów zawartych w art. 33 ust. 3).
3. Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. nr 90, poz. 575 z późn. zm.) – (udzielanie przez Policję pomocy lub asysty państwowym inspektorom sanitarnym przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych wynikających z art. 29).
4. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. nr 69, poz. 625) – (egzekwowanie stosowania się do ograniczeń, obowiązków, nakazów lub zakazów zawartych w art. 45, 46 i 47).
5. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 19 maja 1999 r. w sprawie zasad wprowadzania czasowych zakazów opuszczania miejsca wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt oraz czasowych ograniczeń w ruchu osobowym (Dz. U. nr 53, poz. 561).
6. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. nr 33, poz. 287 z późn. zm.) – (art. 19 ust. 6, art. 9, art. 102).
7. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. nr 11, poz. 94 z późn. zm.) – (art. 6 ust. 3, art. 102).
8. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiolowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676) – (art. 17 ust. 1 i 2).
9. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.) – (art. 6 ust. 1 pkt 1).
10. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. nr 177, poz. 1729).
11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
12. Dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiolowych (Dz. U. nr 23, poz. 93 z późn. zm.).
13. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wykonania art. 5 dekretu o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiolowych (Dz. U. nr 37, poz. 158) – (§ 5 ust. 1 i 2).
14. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 z późn. zm.) – (art. 46 § 1, § 2, § 3 pkt 2).
15. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U. nr 101, poz. 1106).

16. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. nr 80, poz. 872 z późn. zm.) – (art. 15 pkt 1, 4, art. 16, art. 23).
17. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – (art. 4 ust. 1 pkt 15 i 16, art. 33b pkt 3 art. 34 ust. 1a i 1b, art. 35 ust. 2, 3 pkt 3 i 4).
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. nr 215, poz. 1818 z późn. zm.) – (§ 4 ust. 1, 6 i 7, § 5 ust. 1, 5, 6 i 7, § 6 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 8).
19. Zarządzenia nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof, awarii technicznych i innych zagrożeń (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
20. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia i zdrowia ludzi, ich mienia oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001r. nr 1, poz. 2).
21. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
22. Porozumienie zawarte pomiędzy Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Komendantem Głównym Policji w dniu 7 września 2004 r. (Dz. Urz. KGP nr 20, poz. 130).

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Sytuacja nr 6

1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową

Bunt w zakładzie karnym, ucieczka z zakładu karnego

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie dla życia i zdrowia funkcjonariuszy Służby Więziennej zakładu karnego i innych współwięźniów oraz okolicznych mieszkańców lub osób odwiedzających – w przypadku eskalacji buntu.
2. Zniszczenie mienia w znacznych rozmiarach.
3. Wystąpienie zbiorowych zakłóceń porządku publicznego (np. bójki i pobicia współwięźniów, samosądy).
4. Zagrożenie życia i zdrowia obywateli.
5. Kradzieże i niszczenie mienia.
6. Możliwość wystąpienia utrudnień na szlakach komunikacyjnych w pobliżu zakładu karnego.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

Bunt w zakładzie karnym:

1. Dokonanie analizy i oceny zaistniałej sytuacji na podstawie informacji otrzymanych od dyżurnego własnej jednostki i dyrektora lub oficera dyżurnego Służby Więziennej zakładu karnego.
2. Zweryfikowanie i wydanie ewentualnych poleceń dodatkowych dla dyżurnego własnej jednostki w zakresie uzupełnienia informacji i podjęcia dodatkowych działań.
3. Powiadomienie przełożonego jednostki nadrzędnej.
4. Nawiązanie kontaktu z dyrektorem zakładu karnego, który na terenie zakładu będzie kierował działaniami Policji i Służby Więziennej.
5. Wydanie poleceń dyżurnemu jednostki o uruchomieniu procedur związanych z:
 - a) powołaniem sztabu reagowania kryzysowego w jednostce,
 - b) ogłoszeniem alarmu dla stanu osobowego jednostki.
6. Wnioskowanie do kierownika jednostki nadrzędnej o przydzielenie i skierowanie dodatkowych sił i środków policyjnych (w tym NPP, OPP, SPAP).
7. Wyznaczenie funkcjonariusza dowodzącego siłami Policji.

Dyżurny jednostki Policji:

1. Po otrzymaniu sygnału od dyrektora zakładu karnego lub oficera dyżurnego Służby Więziennej weryfikuje i uzupełnia informację o:
 - a) rodzaju zdarzenia,
 - b) czasie i miejscu zdarzenia,
 - c) okolicznościach zdarzenia,
 - d) uczestnikach zdarzenia,
 - e) skutkach zdarzenia (ofiary lub zakładnicy),
 - f) ewentualnym uzbrojeniu sprawców,
 - g) podjętych działaniach.
2. Melduje niezwłocznie o wykonanych czynnościach kierownikowi jednostki i realizuje jego dalsze polecenia.
3. Kieruje do wsparcia na miejsce zdarzenia niezbędne siły i środki ze stanu własnej jednostki będące aktualnie w służbie w celu:
 - a) weryfikacji uzyskanych informacji,
 - b) ewentualnej izolacji terenu przyległego do zakładu karnego od osób postronnych i udaremnienia prób ucieczki czy pomocy z zewnątrz,
 - c) udzielenia pomocy ewentualnym ofiarom.
4. Powiadamia dyżurnego jednostki nadrzędnej o zaistniałej sytuacji i podjętych czynnościach.
5. Powiadamia właściwe służby, tj.:
 - a) jednostki Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) służby medyczne,
 - c) specjalistyczne pogotowia (energetyczne, wodne, gazowe),
 - d) przedstawiciela organu administracji publicznej (starostę, prezydenta, wojewodę).
6. Powiadamia rzecznika prasowego jednostki.
7. Pozyskuje informacje uzupełniające i przekazuje innym podmiotom biorącym udział w działaniach.
8. Powiadamia dyżurnych sąsiednich jednostek Policji o ewentualnym zagrożeniu.
9. Współdziała z zespołem reagowania kryzysowego organu administracji publicznej (w przypadku uruchomienia).
10. Na bieżąco analizuje sytuację, dokonuje oceny i prognozuje rozwój zdarzeń.
11. Opracowuje meldunek o sytuacji.
12. Współdziała z powołanym sztabem kierownika jednostki Policji.

Ucieczka z zakładu karnego:

1. Rozpoznanie i przygotowanie działań pościgowo-blokadowych.
 2. Działania pościgowo-blokadowe.
 3. Przygotowanie i realizacja czynności procesowych.
1. **Rozpoznanie:**
 - a) ustalenie danych osobowo-poznawczych osób zbiegłych z zakładu karnego,
 - b) ustalenie okoliczności ucieczki i sposobu jej realizacji,
 - c) przekazanie informacji do jednostek ościennych i jednostki nadrzędnej z zadaniem obserwacji tras komunikacyjnych, w tym dworców autobusowych i PKP, w formie działań blokadowych.
 - d) na podstawie prowadzonego rozpoznania określenie kierunku i możliwych tras ucieczki,
 - e) włączenie do zbierania informacji mediów (radio, telewizja, gazety).
 2. **Przygotowanie działań pościgowo-blokadowych:**
 - a) wydzielenie sił i środków do realizacji czynności pościgowych,
 - b) przyjęcie optymalnego rozwiązania realizacji działań pościgowych.
 3. **Działania pościgowo-blokadowe:**
 - a) wystawienie posterunków blokadowych na przewidywanej trasie ucieczki,
 - b) dostosowywanie działań do informacji uzyskanych w ramach prowadzonego rozpoznania, np.: rozpoczęcie pościgu, organizacja zasadzki, przygotowanie do wypadu mającego na celu zatrzymanie zbiegłych osób.

Likwidacja ucieczki

W przypadku ustalenia miejsca pobytu osób zbiegłych z zakładu karnego podjęcie czynności mających na celu

ich ujęcie (siły i środki oraz taktykę działania określa się na podstawie informacji o zbiegłych osobach oraz miejscu ich pobytu).

4. Współdziałanie z podmiotami pozapolicyjnymi

1. Służba Więzienna.
2. Służby medyczne.
3. Służby komunalne (energetyczne, gazownicze, wodociągowe).
4. Państwowa Straż Pożarna.
5. Właściwy organ administracji publicznej.

5. Uwagi

„Wprowadzenie sił Policji na teren zakładu następuje w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na pisemny wniosek dyrektora okręgowego Służby Więziennej lub dyrektora tego zakładu, gdy naruszenia bezpieczeństwa zakładu nie można zlikwidować siłami i środkami Służby Więziennej”.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 października 2003 r. w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych należy (co najmniej raz w roku) doskonalić sprawność współdziałania funkcjonariuszy Służby Więziennej i Policji w przeciwdziałaniu i likwidowaniu zagrożeń lub naruszeń bezpieczeństwa zakładu w ramach wspólnie organizowanych ćwiczeń praktycznych.

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
2. Ustawa o Służbie Więziennej z dnia 26 kwietnia 1996 r. (Dz. U. z 2002 r. nr 207, poz. 1761) – (art. 2, 23 ust. 1 i 2).
3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego oraz zasad użycia broni palnej przez te jednostki (Dz. U. nr 26, poz. 104 z późn. zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 października 2003 r. w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych (Dz. U. nr 199, poz. 1946).
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny – (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
6. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
7. Zarządzenie nr 21 p.f. Komendanta Głównego Policji z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
8. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
9. Rozkaz nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działań pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą.
10. Zarządzenie nr 6 p.f. Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych Policji.
11. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
12. Zarządzenie nr 494 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową (Dz. Urz. KGP nr 9, poz. 39).

PROCEDURA REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**Akt terrorystyczny – Sytuacja nr 7****1. Zdarzenie powodujące sytuację kryzysową****Zagrożenie atakiem terrorystycznym z powietrza typu „Renegade”**

- zidentyfikowanie cywilnego statku powietrznego, który zachowuje się w taki sposób, że powstaje podejrzenie, iż może być użyty do wykonania ataku terrorystycznego z powietrza (określany jako samolot typu „Renegade”),
- lądowanie samolotu określanego jako samolot typu „Renegade” na lotnisku interwencyjnym,
- lądowanie awaryjne samolotu określanego jako samolot typu „Renegade” poza lotniskiem interwencyjnym.

2. Możliwe zagrożenia z punktu widzenia Policji

1. Zagrożenie życia oraz zdrowia osób przemieszczających się samolotem określanym jako samolot typu „Renegade”.
2. Możliwość staranowania przez uprowadzony środek transportu komunikacji lotniczej (z użyciem materiałów wybuchowych lub posiadanego zapasu paliwa) ważnego obiektu gospodarczego lub obiektu użyteczności publicznej.
3. Zagrożenie życia i zdrowia współuczestników przemieszczających się innymi środkami komunikacji lotniczej.
4. Żądania wobec rządów obcych państw, których obywatele są pasażerami środków transportu w komunikacji lotniczej.
5. Zagrożenie życia, zdrowia i mienia osób mieszkających na trasie przelotu samolotu określanego jako samolot typu „Renegade” oraz w pobliżu lotniska interwencyjnego.
6. Blokada lotniska poprzez unieruchomienie środka transportu komunikacji lotniczej.
7. Występowanie nielegalnych zgromadzeń publicznych popierających (lub się przeciwstawiających) zaistniałemu aktowi terroru.
8. Możliwość uwolnienia przewożonych niebezpiecznych substancji (środków toksycznych, promieniotwórczych, paliw płynnych).
9. Uprowadzenie środka komunikacji lotniczej poza granice RP.

3. Zadania (przedsięwzięcia, czynności) realizowane w jednostce Policji

1. Przyjęcie informacji o zaistniałym zdarzeniu przez służbę dyżurną, dokonanie jej oceny i podjęcie wstępnych czynności zgodnie z algorytmem postępowania.
2. Przejęcie dowodzenia akcją (operacją) przez funkcjonariusza wyznaczonego przez kierownika jednostki.
3. Powiadomienie o zdarzeniu właściwego miejscowo kierownika Zespołu/Grupy ds. Aktów Terroru Kryminalnego (ATK).
4. Zapewnienie sprawnego obiegu informacji.
5. Powołanie Sztabu KWP w celu rozwiązania zaistniałego problemu.
6. Wydanie decyzji przez komendanta wojewódzkiego Policji (Stołecznego/miejskiego/powiatowego) do stosownych działań.
7. Skierowanie SPAP oraz sił ruchu drogowego w rejon zaistniałego zdarzenia (jeżeli porwany samolot znajduje się na płycie lotniska lub przewidywane jest lądowanie uprowadzonego statku powietrznego na wskazanym lotnisku).
8. W przypadku wystąpienia takiej konieczności – wnioskowanie do Komendanta Głównego Policji o skierowanie dodatkowych sił i środków.
9. Użycie policyjnego śmigłowca celem bieżącego monitorowania sytuacji.
10. Powołanie i skierowanie w nakazany rejon Policyjnego Zespołu Negocjatorów do dyspozycji Dowódcy Operacji (Akcji) w razie możliwości udaremnienia startu opanowanego przez terrorystów statku powietrznego.
11. Opracowanie planu obezwładnienia sprawców uprowadzenia środka transportu przez siły SPAP, zapewnienie bazy logistycznej dla sił biorących udział w działaniach (śmigłowiec policyjny, inne), zapewnienie zaplecza medycznego.
12. Współdziałanie z innymi podmiotami biorącymi udział w działaniach antyterrorystycznych.

13. Współdziałal w ewakuacji zagrożonej ludności, szczególnie z rejonów bezpośrednio przylegających do lotniska.
14. Zorganizowanie systemów objazdów dla ruchu kołowego, zapewnienie bezkolizyjnego dojazdu na teren lotniska wyspecjalizowanych sił ratowniczych.
15. Prowadzenie czynności procesowych przy udziale prokuratury (prokuratury wojskowej).
16. Współpraca i koordynacja działań z dowódcą jednostki, na terenie której znajduje się lotnisko interwencyjne, i Żandarmerią Wojskową.

4. Współdziałanie z instytucjami pozapolicyjnymi

1. Wydział Zarządzania Kryzysowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego.
2. Dowództwo jednostki, na terenie której znajduje się lotnisko interwencyjne.
3. Armator (właściciel) statku powietrznego.
4. Służby lotniskowe z miejsca startu statku powietrznego (np. obcych państw).
5. Władze aeroklubów.
6. Inne podmioty zajmujące się działalnością związaną z lotnictwem.
7. Żandarmeria Wojskowa.
8. Państwowa Straż Pożarna (w tym jednostki stacjonujące na lotnisku).
9. Właściwy terytorialnie oddział Straży Granicznej.
10. Wojewódzki Sztab Wojskowy.
11. Służba zdrowia.
12. Zarząd dróg (miejskich, powiatowych, wojewódzkich) celem organizacji objazdów.
13. Służby ratownictwa technicznego, wyspecjalizowane jednostki ratownictwa chemicznego.

5. Uwagi

6. Podstawy prawne działań (ustawy, rozporządzenia, przepisy policyjne)

1. Konwencja w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych, sporządzona w Tokio dnia 14 września 1963 r. (Dz. U. z 1971 r. nr 15, poz. 147).
2. Konwencja o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, sporządzona w Montrealu dnia 23 września 1971 r. (Dz. U. z 1976 r. nr 8, poz. 37).
3. Konwencja o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, sporządzona w Hadze dnia 16 grudnia 1970 r. (Dz. U. z 1972 r. nr 25, poz. 181 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. nr 7, poz. 58 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. nr 78, poz. 461 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. nr 113, poz. 985 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. nr 62, poz. 558, nr 74, poz. 676).
9. Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. nr 123, poz. 1353 z późn. zm.).
10. Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. nr 51, poz. 297 z późn. zm.).
11. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. nr 58, poz. 515 z późn. zm.).
12. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie współdziałania Żandarmerii Wojskowej z organami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, prowadzenia dochodzeń w sprawach o przestępstwa, a także z organami, którym przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego, oraz z organami uprawnionymi do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. nr 157, poz. 1842).
13. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie zakresu, warunków i trybu przekazywania Żandarmerii Wojskowej informacji o osobach, uzyskanych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności (Dz. U. nr 157, poz. 1843).
14. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobu użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. nr 70, poz. 410 z późn. zm.).
15. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobów postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. nr 63, poz. 296 z późn. zm.).

16. Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczególnych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP nr 22, poz. 127).
17. Zarządzenie nr 6 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów antyterrorystycznych oraz komórek minersko-pirotechnicznych.
18. Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie form i metod wykonywania negocjacji policyjnych (Dz. Urz. KGP nr 5, poz. 25).
19. Zarządzenie nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań Policji w przypadku zagrożenia życia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 1, poz. 2).
20. Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych (Dz. Urz. KGP z 1999 r. nr 7, poz. 36).
21. Zarządzenie nr 19 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji (Dz. Urz. KGP z 2001 r. nr 2, poz. 15).
22. Zarządzenie nr 21 pf KGP z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji.
23. Zarządzenie nr 845 pf Komendanta Głównego Policji z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie organizacji i zasad działania Policji w przypadku zaistnienia aktu terronu z użyciem materiałów wybuchowych oraz innych zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym.
24. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie postępowania Policji w warunkach katastrofy naturalnej i awarii technicznej oraz w czasie innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu ludzi i środowiska.
25. Rozkaz 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 sierpnia 1995 r. w sprawie taktyki działań pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za niebezpiecznym przestępcą.
26. Porozumienie Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i Komendanta Głównego Policji z dnia 16 stycznia 2002 r. o współpracy Policji i Żandarmerii Wojskowej.
27. Plany ochrony lotnisk.